

डेङकेटेड र टंकलान विद्युत बन्थौता उठाउन तथा उपभोक्तालाई गुणस्तरीय बिजुली सुलभ मूल्यमा उपलब्ध गराउन सरकारलाई दबाव दिन उज्यालो नेपाल पार्टीले संकलन गर्न लागेको हस्ताक्षर अभियानमा ऐक्यबद्धता प्रकट गर्दै बटुवा । हस्ताक्षर संकलन गर्ने बिहीबार काठमाडौँ माइतीघरमा तुल राखिएको थियो ।

तस्विर : द्वारिका काफ्ले/नागरिक

संवैधानिक अंगका प्रमुखलाई मार्ने धम्की कसले दियो ?

पृष्ठ १ बाट

अख्तियारले प्रतिवादीसँग १० अर्ब १३ करोड रुपैयाँ बढी बिगो दाबी गरेको विषय पनि उनले जवाफका क्रममा जोडे।

प्रधानमन्त्री कार्यालयले राहदानी छपाइ ठेक्का प्रक्रियामा भ्रष्टाचार भएको आरोपमा अनुसन्धानका लागि अख्तियारका प्रमुख आयुक्त राईसहितलाई कार्यालयमा बोलाएर दबाव दिएको भन्ने समाचार बाहिरिएको थियो। यही विषयमा,बिहीबार समितिको बैठकमा कुरा उठेको हो।

प्रधानमन्त्री कार्यालयमा अख्तियारका प्रमुख आयुक्तसहितलाई सातदेखि नौ घण्टासम्म राखेर राहदानी प्रकरणमा अनुसन्धान गर्न दबाव दिइएको भन्ने विषयमा समितिका सदस्यले आआफ्ना धारणा र प्रश्न राखेका थिए। बैठकमा अख्तियारका अधिकारीले पनि अख्तियारलाई बलियो बनाउन नीतिगत निर्णयमाथि अनुसन्धान गर्न पाउनुपर्ने, अनुसन्धामा धम्की वा डरको अवस्था सिर्जना गर्न नहुने, संवैधानिक निकायलाई संवैधानिक रूपमा काम गर्न दिनुपर्नेलगायत विषय उठाएका थिए।

यसबाट एउटा संवैधानिक निकाय कति कमजोर भएको छ भन्ने स्पष्ट हुन्छ। विश्लेषकका अनुसार २०४७ सालको संविधानले अख्तियारलाई 'भ्रष्टाचार' र 'अनुचित कार्य' दुवैमा छानबिन र कारबाही गर्ने अधिकार दिएको थियो। तर २०७२ सालको संविधान निर्माणका क्रममा पुराना दलहरूले आफ्नी सहमतिमा 'अनुचित कार्य'सम्बन्धी छानबिन अधिकार अख्तियारबाट खोसे। प्रशासनिक स्वेच्छाचारिता, अधिकारको दुरुपयोग र नीतिगत विचलन हेर्ने कानुनी औजार खोसेर अख्तियारलाई निस्तेज बनाउने दलहरू नै आज संसदमा उभिएर प्रशासन किन बेथितिमुक्त भएन' भन्ने प्रश्न गरिरहेका छन्।

अख्तियारको क्षेत्राधिकार बढाउने विधेयक लामो समयदेखि संसदमा अडिक्एको छ। पारित गर्ने बेलामा पुराना दलका नेताले सहमति नदँदा अहिले त्यो विधेयक निष्क्रिय बनेको छ। एक विश्लेषकका अनुसार संवैधानिक परिषद्मा भागबन्डा गरेर संवैधानिक आयोगहरूमा अनुकूलका व्यक्तिलाई नियुक्त गर्ने परिपाटी दलहरूले नै बसालेका हुन्। आफूले बनाएको वा अनुकूलको

नेतृत्व रहँदा मौन बस्ने र अर्को पक्षको प्रभाव देखिँदा 'संवैधानिक मर्यादा समाप्त भयो' भन्दै हल्लाखल्ला गर्ने प्रवृति सिद्धान्तमा आधारित नभई केवल तात्कालिक राजनीतिक स्वार्थमा टिक्नेको देखिन्छ।

पछिल्लो समय सार्वजनिक वृत्तमा भ्रष्टाचार विरोधी जनलहर र छानबिनमा नयाँ राजनीतिक शक्तिहरूको दबाव बढेपछि पुराना दललाई सुरासनको पक्षमा नबोली नहुने बाध्यता सिर्जना भएको छ।

विश्लेषकका अनुसार नेपाली राजनीतिमा देखिएको यो विरोधाभासपूर्ण शैलीले के पुष्टि गर्छ भने दलहरूको वकालत संस्थालाई साँच्चै शक्तिशाली बनाउने निष्ठाभन्दा पनि तात्कालिक राजनीतिक लाभ र भाष्य निर्माण गर्ने रणनीति मात्रै हो। राजनीतिक दलहरू अख्तियारलाई साँच्चै बलियो, निष्पक्ष र स्वायत्त बनाउन गम्भीर छन् भने समितिमा भाषणबाजी गर्नुको साटो संसद्बाटै अख्तियार ऐन संशोधन गरी 'नीतिगत निर्णय'को स्पष्ट सीमा तोक्ने, 'अनुचित कार्य'को अधिकार पुनः फर्काउने र संवैधानिक नियुक्तिलाई पूर्ण रूपमा भागबन्डामुक्त बनाउने कानुनी कदम चाल्नुपर्छ।

ठुला आयोजना, न्यून प्रगति

पृष्ठ १ बाट

कोसी प्रदेश सरकारले निर्माण गरिरहेका आयोजनामध्ये २४ वटा रुण अवस्थामा रहेको जानकारी मन्त्रालयका सूचना अधिकारी ललितकुमार चौधरीले दिए। उनका अनुसार यस्ता आयोजना भापा, मोरङ र सुनसरीमा धेरै छन्। रुण आयोजना निर्माण प्रक्रिया अघि बढाउने वा ठेक्का तोड्ने विषयमा निर्माण व्यवसायीसँग स्पष्ट जवाफ माग्ने तयारी भइरहेको उनले बताए। उनले भने, 'अब कि ठेकदारले निर्माण सुरु गर्नुपर्छ नभए सरकारले ठेक्का तोडेर अर्को ठेक्का लगाउँछ।' एक महिनाभित्रै रुण आयोजनाको काम सुरु नभए सरकारले ठेक्का तोडेर नयाँ ठेक्का प्रक्रिया अघि बढाउने चौधरीले स्पष्ट पारे।

कोसी प्रदेश सरकारले स्थापना कालदेखि पूर्वाधार, खेलकुद, पर्यटन क्षेत्रमा दुरगामी महत्त्वका आयोजना निर्माणलाई प्राथमिकतामा राखे पनि ठेकेदारका कारण समयमै काम हुन सकेको छैन। पूर्वाधारलगायत क्षेत्रमा लगानीको वातावरण बनाउन गत वर्ष प्रदेश सरकारले लगानी सम्मेलनको थियो। लगानी सम्मेलनमा प्रस्ताव

कोसी प्रदेश सरकारअन्तर्गत निर्माण भइरहेको घिनानाघाट-विराटचोक सडक। तस्विर : नागरिक

गरिएका ठुला जलविद्युत् तथा ऊर्जा परियोजना पनि कार्यान्वयन प्रक्रियामा छन्। लगानी क्षेत्रमालमार्फत कृषि, पर्यटन र ऊर्जा क्षेत्रका ७१ वटा ठुला आयोजना सोकेसमा राखिएका थिए। जसको कुल अनुमानित लागत एक खर्ब ७३ अर्ब ४९ करोड रुपैयाँ छ।

यस सरकारसँगको सहकार्यमा प्रदेशमा बृहत् प्रादेशिक खेलकुद र

सहरी पूर्वाधार विराटनगर इनडोर तथा गिरिजाप्रसाद कोइराला क्रिकेट रंगशाला पनि निर्माण प्रक्रियामा छन्। यी आयोजनाका लागि चालु आवमा बजेट व्यवस्था गरिएको छ।

प्रादेशिक गौरवका रूपमा विराटनगरमा बहुउद्देश्यीय इनडोर रंगशाला र अन्तर्राष्ट्रिय स्तरको क्रिकेट मैदान निर्माणका लागि बहुवर्षीय

योजनाको चर्चा धेरै धेरै भए पनि काम भने अघि बढेको पाइँदैन।

प्रदेश सरकारले कोसी रिफ्रेसमेन्ट सेक्टर र पर्या-पर्यटन आयोजना सुनसरीको कोसी गाउँपालिकामा निर्माणधीन कोसी रिफ्रेसमेन्ट सेक्टर र भापाको गौरदहपोखरी बृहत् पर्यटन आयोजना पनि अगाडि बढाएको छ। यस्तै पदयात्रामा आधारित पर्यटन प्रवर्धन गर्ने उद्देश्यले सरकारले चार वटा पदमार्गको निर्माण थालेको छ। सरकारले ठुला आयोजना अघि बढाए कार्यान्वयनमा अपेक्षित उपलब्धि भने हासिल गर्न सकेको छैन।

संघीय जस्तै प्रादेशिक आयोजना निर्माणमा पनि ढिलासुस्ती छ। ठुला आयोजनाको ठेक्का ठुला निर्माण व्यवसायीले लिएर कामको जिम्मा पेटी ठेकदारलाई लगाउँदा ढिलासुस्ती हुने गरेको भौतिक पूर्वाधार मन्त्रालय कोसीका सूचना अधिकारी चौधरीले बताए। ठेक्का लिएर काम गर्न अरुलाई दिने र काम नगरी आयोजना अगाडिप्रवृत्तिले समस्या भएको चौधरीको भनाइ छ। साना अयोजना निर्माणमा भने ठुला आयोजनामा जस्तो धेरै समस्या नदेखिएको उनले बताए।

क्यान्सर जितेर सक्रिय

पृष्ठ १ बाट

तर डा. खरबुजाले उपचारसँगै दिएको भरोसाले उनमा आशाको दियो बल्यो। 'मलाई डाक्टरले ढुक्क हुनुहोस्, निको हुन्छ भन्नुहुन्थ्यो,' ती दिन सिम्रफैंदै उनले भने। उपचारका क्रममा डा. खरबुजाले उनलाई सकारात्मक सोच राख्न प्रेरित गरिरहे। 'उपचार सुरु गर्नुअघि चिकित्सकले दिने भरोसा र परिवारको साथले क्यान्सरसँग लड्न वर्षौँसम्म प्रेरणा मिल्छ,' डा. खरबुजाले भने। निको भएका लामिछाने अहिले पर्यटन व्यवसायमा संलग्न भएर जीवनयापन गरिरहेका छन्। यस्तै मलाशयकै क्यान्सरबाट निको हुने अर्की उदाहरण हुन् वीरगन्जकी ४२ वर्षीया हीरा थापा मगर।

१८ वर्षअघि उनलाई पनि दिसाबाट रगत बग्ने समस्या भएको थियो। सुरुमा टेकुस्थित एक निजी अस्पतालमा उपचारका लागि पुगिन्। त्यहाँ उनको मलाशयमा द्युमर पलाएको पत्ता लाग्यो। त्यसपछि थप उपचारका लागि चाबहिलस्थित ओम अस्पताल पुगिन्। अस्पतालका डा. सुनिलकुमार शर्माले उनको शल्यक्रिया गरे। उनले ६ साइकल क्यान्सर भएकी थिएपी लिइन्। द्युमर मलाशयको तल्लो भागमा फैलिएका कारण मलाशय नै काटेर फाल्नुपर्थ्यो। चिकित्सकले मलाशयको सट्टा हिस्टोमी जडान गरे। अहिले त्यही हिस्टोमी राखेर उनले सक्रिय जीवनयापन गरिरहेकी छन्। उनले सातामा दुई पटक हिस्टोमी फेर्नुपर्छ। नयाँ जीवन पाएकी मगर अहिले आफूजस्तै क्यान्सर भएका बिरामीलाई हिस्टोमी राख्न र सहज जीवन बिताउन परामर्श दिने काम गर्छिन्।

यो दुईबाहेक मलाशयको क्यान्सर जितेर सक्रिय जीवन बिताइरहेका धेरै रहेको डा. खरबुजा बताउँछन्। उनका अनुसार भक्तपुर क्यान्सर अस्पतालमा वर्षमा औसत ८० जना मलाशय क्यान्सरका बिरामी पुच्छन्।

तीमध्ये धेरैजसो दोस्रो वा तेस्रो चरणमा पुगेका हुन्छन्। उपचार गरिएका बिरामीमध्ये ६० प्रतिशतले दीर्घ जीवन पाइरहेको खरबुजाले जानकारी दिए। चिकित्सकका अनुसार अत्यधिक मात्रामा रातो मासु खाने, व्यायाम नगर्ने र फाइबरयुक्त खानेकुरा नखाने जीवनशैली अपनाउने मानिसमा यस्तो क्यान्सर हुने जोखिम बढी हुन्छ। मलाशयको क्यान्सरमध्ये धेरैजसो वंशाणुगत कारणले पनि हुने गर्छ।

चिकित्सकका अनुसार नेपालमा दिसाबाट रगत बग्ने समस्यालाई पायलस ठानेर गलत उपचारमा पुग्दा क्यान्सर ढिला पहिचान हुने गरेको छ। दिसामा रगत जान थालेपछि सकेसम्म चाँडो विशेषज्ञ चिकित्सक वा सम्बन्धित अस्पतालमा जाँच गराएर समयमै रोग पत्ता लगाउन सकिने र उपचारबाट निको हुने उनीहरू बताउँछन्। मलाशयको क्यान्सर हुँदा दिसाबाट रगत बग्ने, दिसाको आकार सानो भएर निस्कने, दिसा राम्रोसँग नहुने, थकाइ लाग्ने र भोक नलाग्ने जस्ता लक्षण देखिन सक्छन्।

अब १० अर्बमा इन्धन डिपो

पृष्ठ १ बाट

नेपाल-भारत समरफदारीअनुसार चितवनको लोथरसम्म पेट्रोलियम पाइपलाइन विस्तार र लोथरमा आधुनिक ग्रिनीफिल्ड टर्मिनल निर्माण अघि बढेको हो।

चितवनको लोथरमा बन्ने विशाल भण्डारण गृहले काठमाडौँ उपत्यका, पोखरालगायत आसपासका क्षेत्रमा इन्धन आपूर्ति व्यवस्थापनलाई थप सहज बनाउने अपेक्षा गरिएको छ। राजधानी र पोखरा मुलुकका प्रमुख इन्धन खपत हुने क्षेत्र भएकाले चितवनलाई इन्धन भण्डारण तथा वितरणको रणनीतिक केन्द्रका रूपमा विकास गर्न लागिएको हो। दीर्घकालीन रूपमा पेट्रोलियम पदार्थको बित्री-वितरण र व्यवस्थापनलाई व्यवस्थित गर्न लोथर परियोजना महत्त्वपूर्ण हुने निगमको विश्वास छ।

परियोजनाअन्तर्गत भारतको मोतिहारीबाट बाराको अमलेखगन्ज ल्याएको पाइपलाइन चितवनको लोथरसम्म विस्तार गरिने छ। पाइपलाइन निर्माणको अनुमानित चार अर्ब २८ करोड ८० लाख रुपैयाँ लागत आइओसीले अनुदानका रूपमा बहोर्ने छ। त्यस्तै लोथरमा निर्माण हुने भण्डारण गृहको

संरकारबिचको अमलेखगन्जदेखि

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने, आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने, आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक

चरणमा आयोजनाको जग्गा सम्माउने काम सुरु भएको छ। जग्गा सम्पाउने,

आवश्यकताअनुसार तीनदेखि १२ फिटसम्म

खर्च भने निगम आफैँले बेहोर्ने छ। निगमले

लोथरमा पहिलो चरणअन्तर्गत निर्माणस्थल तयार पार्ने काम सुरु गरेको छ। प्रारम्भिक</

इलामको माई नगरपालिका- ४ स्थित नमुना नौमती बाजा समूहका महिला नौमती बजाउँदै । माई नगरपालिकाले उनीहरूलाई बाजा खरिद गरिदिएपछि बिहे, व्रतबन्ध, भोज, पार्टीलगायत विभिन्न अवसरमा महिलाहरू नौमती बाजा बजाउन जाने गरेका छन् ।

तरिखर : भीम चापागाईं/नागरिक

बागमतीमा केन्द्रीय राजनीतिको छाया

प्रदेश स्थापनायता सत्ता समीकरण फेरिरहने क्रम रोकिएन

वसन्त ढुंगाना

चितवन, भदौ ४

बागमती प्रदेशको सातौं मुख्यमन्त्रीमा किरण थापाभगर नियुक्त भएका छन्। १०४ सदस्यीय प्रदेशसभामा नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा), नेकपा एमाले र राप्रपा गरी ६३ जना सांसदको समर्थनमा मुख्यमन्त्री बनेका हुन्। प्रदेश प्रमुख दीपकप्रसाद देवकोटाले थापालाई बिहीबार नेपालको संविधानको धारा १६८ को उपधारा २ बमोजिम मुख्यमन्त्रीमा नियुक्त गरेका हुन्। यसअघि दुईपटकसम्म प्रदेशको स्वास्थ्य मन्त्रालय सम्हालेका थापा बागमतीको सातौं मुख्यमन्त्री बनेका छन्।

यस्तै बागमती प्रदेशका नवनियुक्त मुख्यमन्त्री मगरले पद तथा गोपनीयताको शपथ लिएका छन्। बिहीबार प्रदेश प्रमुखको कार्यालय हेटौँडामा आयोजित समारोहमा प्रदेश प्रमुख देवकोटाले मुख्यमन्त्री थापालाई पद तथा गोपनीयताको शपथ गराएका हुन्। यस्तै मुख्यमन्त्री थापाले ६ सदस्यीय मन्त्रीपरिषद् गठन गरेका छन्। मुख्यमन्त्री थापाले प्रदेश सरकारमा एमालेबाट भरतबहादुर केसी र ज्ञानबहादुर तामाङ मन्त्री बनेका छन् भने नेकपाबाट सरल सहयात्री, राप्रपाबाट गिरबहादुर तामाङ, राजु विष्ट र राजेन्द्र प्रजापतिलाई मन्त्री नियुक्त गरेका हुन्।

मन्त्री नियुक्त भएका भरतबहादुर केसीले भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्रालयको जिम्मेवारी पाएका छन् भने सहयात्रीलाई आर्थिक मामिला तथा योजना मन्त्रालयको जिम्मेवारी तोकिएको छ। राप्रपाका तामाङलाई स्वास्थ्य तथा सामाजिक मन्त्रालय, विष्टलाई खाँनेपानी ऊर्जा तथा सिँचाई मन्त्रालय र प्रजापतिलाई उद्योग पर्यटन श्रम तथा यातायात मन्त्रालयको जिम्मेवारी तोकिएको छ। ज्ञानबहादुर तामाङ भने विनाविभागीय रहेका छन्।

बागमती प्रदेशमा प्रदेश स्थापनायता सत्ता समीकरण फेरिरहने क्रम रोकिएको छैन। केन्द्रको राजनीतिक समीकरण बदलिँदा प्रदेश सरकार पनि पटकपटक फेरिने क्रम जारी छ। अहिलेसम्म बागमती प्रदेशले सातौं मुख्यमन्त्री पाएको हो। २०७४ फागुन २९ गते पहिलो मुख्यमन्त्रीमा

एमालेका डोरमणि पौडेल नियुक्त भएका थिए। पौडेल ४१ महिनापछि पार्टीको आन्तरिक कारण सत्ताबाट बाहिरिए। एमाले विभाजन भई नेकपा एकीकृत समाजवादी (नेकपा एस) गठन भएपछि प्रदेशसभामा बहुमत गुमाउँदा डोरमणि पौडेलले राजीनामा दिएका थिए।

२०७८ भदौमा एमाले विभाजन भएकै दिन बागमती प्रदेशमा मुख्यमन्त्री फेरियो। पौडेलले मुख्यमन्त्री पदबाट राजीनामा दिएलगत्तै भदौ २ गते एमालेकै नेत्री अष्टलक्ष्मी शाक्य मुख्यमन्त्रीमा नियुक्त भइन्। उनले निकै छोटो समय कात्तिक ११ सम्म मात्र प्रदेश सम्हालिन्। एमाले विभाजनपछि प्रदेशसभामा स्पष्ट बहुमत जुटाउन नसकेपछि उनले विश्वासको मत पाउन सकिनन् र कात्तिक ११ मा राजीनामा दिइन्। एमाले विभाजित भएपछि १२ सांसदले नेकपा एस रोजेपछि शाक्य अल्पमतमा परेकी थिइन्। त्यसपछि केन्द्रको सत्ता समीकरण बदलिँदा बागमतीमा माधवकुमार नेपाल नेतृत्वको एकीकृत समाजवादीको भागमा मुख्यमन्त्री पय्यो। नेपाली कांग्रेस, नेकपा माओवादी केन्द्रको समर्थनमा नेकपा एसका नेता राजेन्द्रप्रसाद पाण्डे कात्तिक २ गते नै बागमती प्रदेशका तेस्रो मुख्यमन्त्री बन पुगे।

२०७४-२०७९ सालको पहिलो प्रदेशसभा कार्यकालमा सरकार परिवर्तनको प्रमुख कारण एमाले विभाजन थियो। २०७९ सालको निर्वाचनपछि जनताको नयाँ जनमतका आधारमा सत्ता समीकरण अगाडि बढ्यो। एकल बहुमत निर्वाचनपछि जनताको नयाँ जनमतका आधारमा

कसैको पनि नभएपछि संघीय सरकारको

समीकरणअनुसार माओवादी केन्द्र, एमाले, राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी (राप्रपा) लगायतको तत्कालीन वाम गठबन्धनमा सरकार बन्यो। बागमतीमा माओवादी केन्द्रका शालिकराम जम्कटेल २०७९ पुस २६ गते पहिलोपटक मुख्यमन्त्री बने।

बागमती प्रदेशसभामा जम्कटेलले ७० सांसदको समर्थनसहित मुख्यमन्त्रीको दावी पेश गरेका थिए। माघ ३ गते पहिलोपटक विश्वासको मत प्राप्त गर्दा उनलाई कांग्रेससहित माओवादी केन्द्र, एमाले, राप्रपा, नेकपा एस र हाम्रो नेपाली पार्टीका १०५ सांसदको समर्थन प्राप्त भयो। बागमती प्रदेशसभामा ११० सांसद छन्। असधारण विश्वासको मतका साथ मुख्यमन्त्री बनेका जमरकट्टेलले दुई महिनापछि दोस्रोपटक विश्वासको मत लिनुपर्थ्यो। २०७९ फागुन १३ गते राप्रपाले सरकारलाई दिएको १३ सांसदको समर्थन र २०७९ चैत्र १० गते एमालेले सरकारलाई दिएको २७ सांसदको समर्थन फिर्ता लिएपछि जमरकट्टेलले दोस्रो पटक चैत १० गते विश्वासको मत लिनुपरेको थियो। दोस्रोपटक विश्वासको मत प्रस्तावमा जमरकट्टेलले सदना उपस्थित ९१ सांसदमध्ये सातजनाको समर्थन प्राप्त गर्दै सरकारलाई निम्नरता दिएका थिए। उनको प्रस्तावलाई कांग्रेससहित माओवादी केन्द्र, नेकपा एस, राप्रपा र हाम्रो नेपाली पार्टीको समर्थन थियो। पछि २०८१ असरामा केन्द्रमा कांग्रेस-एमाले गठबन्धन बनेपछि उनी बहुमत गुमाए पदबाट बाहिरिए।

जम्कट्टेल बाहिरिएपछि बागमतीमा कांग्रेस र एमालेको समर्थनमा कांग्रेसका बहादुरसिंह लामा

२०८१ साउन ९ मा मुख्यमन्त्री बने। तर २०८२ साउन २० गते कांग्रेसभित्रै संसदीय दलको नेतृत्व परिवर्तन भएपछि उनी पनि पदबाट हटे। कांग्रेसभित्रको संसदीय दलको नेताको निर्वाचनमा मत गुमाएपछि उनी मुख्यमन्त्री पदबाट हट्नुपरेको थियो। उनका क्याबिनेटकका पाँच मन्त्री नै उनको विपक्षमा उभिएपछि पार्टीभित्र लामा अल्पमतमा परे। त्यसलगत्तै कांग्रेसको संसदीय दलको नेतामा इन्द्रबहादुर बानियाँ निर्वाचित भए। उनी साउन २० गते एमाले र कांग्रेसका ६४ सांसदको समर्थन लिएर मुख्यमन्त्री बनेका थिए। अहिले पनि पार्टीभित्रको केन्द्रको निर्णयअनुसार एमाले र कांग्रेसको सत्ता समीकरण परिवर्तन हुँदा एमालेका किरण थापा सातौं मुख्यमन्त्रीका रूपमा नियुक्त भएका हुन्।

राप्रपा) ले

बागमती प्रदेशसभा संसदीय दलका नेता उद्वर थापालाई निलम्बन गरेको छ। बिहीबार बसेको पार्टी केन्द्रीय कार्यसम्पादन समिति बैठकले यस्तो निर्णय गरेको हो। उनलाई बागमती प्रदेशसभा सदस्य पदबाट समेत पदमुक्त गर्न राप्रपाले सिफारिस गरेको छ।

‘थापाले पार्टीको निर्णय र पटकपटकको निर्देशनविपरीत प्रदेश सरकार गठनमा समर्थन दिने काममा संलग्न भएकाले यस विषयलाई गम्भीर अनुशासन उल्लंघनका रूपमा लिँदै निजलाई केन्द्रीय अनुशासन समितिको सिफारिसमा राप्रपा विधानको धारा ३०(ड) र ३२(ड) बमोजिम प्रदेशसभा सदस्यबाट पदमुक्त गर्ने, पार्टी सदस्यता निलम्बन गर्ने र उक्त निर्णयको जानकारी बागमती प्रदेशसभा निर्वाचन आयोग र सम्बन्धित अन्य निकायलाई पठाउने निर्णय गरिएको’ बिहीबार जारी विज्ञापित जनाइएको छ। यसैगरी पार्टीको निर्णय र निर्देशनविपरीत सरकार निर्माणको गतिविधिमामा संलग्न नहुन पार्टीको बागमती प्रदेशसभा सदस्यलाई राप्रपाले आह्वान गरेको छ। पार्टीको निर्णय र निर्देशनबना सरकारलाई समर्थन दिने वा सरकारमा सहभागी हुने काममा पार्टीको प्रदेशसभा सदस्य संलग्न भएमा सोहीबमोजिमको कारवाही गरिने निर्णय गरिएको प्रवक्ता एवं प्रचार विभाग प्रमुख मोहनकुमार श्रेष्ठद्वारा जारी विज्ञापितमा जनाइएको छ।

विशिष्टीकृत उपचार सेवासहित ‘सञ्जीवनी’

देवेन्द्र बस्नेत

दाङ, भदौ ४

भरपर्दो उपचार सेवा नहुँदा बाहिर रेफर हुनुपर्ने लामो समयदेखिको समस्या भैँल्दै आएका दाङबासीमा राप्ती स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान स्थापना हुने सरकारी निर्णयले दाङ जिल्ला ‘स्वास्थ्य हब’ बन्ने ठुलो आशा जगायो। यो अपेक्षा साविक राप्तीकै नागरिकमा थियो, तर प्रतिष्ठानले नागरिकको अपेक्षाकृत स्वास्थ्य सेवा प्रवाह गर्न नसकेको गुनासो आमनागरिकबाट कायमै रह्यो, अहिले पनि कायमै छ।

जिल्लामा विशिष्टीकृत उपचार सेवासहित सञ्चालनमा आएको एउटा नयाँ अस्पताल ‘स्वास्थ्य हब’ को आधारस्तम्भका रूपमा ठडिएको छ। विशिष्टीकृत सेवासहित सञ्चालनमा आएको सञ्जीवनी टिचिङ हस्पिटल लिमिटेड गम्भीर प्रकृतिका बिरामीको भरपर्दो निदान थलो बनेको छ। जिल्लाका अन्य अस्पतालबाट बाहिर रेफर हुनुपर्ने बिरामी यसै अस्पतालमा रेफर हुँदै आएका छन्। ‘हामी कसरी भरपर्दो र विशिष्टीकृत सेवा प्रदान गर्ने भन्ने विषयमा गम्भीर रहँदै आएका छौं’, यो हस्पिटलका कार्यकारी प्रमुख दीपक रोकाँले भने, ‘गम्भीर प्रकृतिका बिरामीलाई पनि हामीले यसै अस्पतालबाट सेवा दिनुपर्छ भन्ने दृढताका साथ त्यो खालको सेवा प्रवाह गरिरहेका छौं, यसैको परिणाम जिल्लाका अन्य अस्पतालबाट रेफर भएका बिरामी हाम्रो अस्पतालमा आइरहनुभएको छ।’

घोराही उपमहानगरपालिका- ३ बगुँदुवामा २०८२ माघ २८ देखि सञ्चालनमा आएको तीन सय शय्याको यो अस्पतालले विशेषज्ञ सेवासहित विशिष्टीकृत सेवा प्रवाह गर्दै आएको छ। ‘जिल्लाका अस्पतालहरूमा विशेषज्ञ सेवा भए पनि विशिष्टीकृत सेवा भने नभएको अवस्था हो’, रोकाँले भने, ‘हामीले यो अस्पतालमा विशिष्टीकृत सेवा सञ्चालनमा ल्याएका छौं।’

उनका अनुसार विशिष्टीकृत सेवाअन्तर्गत न्युरो सर्जरी, मुत्ररोग (युरोलोजी), मुद्रोग (कार्डियोलोजी) सेवा यो अस्पतालले प्रदान गर्दै आएको छ। यी सेवा जिल्लामा यसअघि थिएन्। फलतः यस्ता समस्या भएका नागरिकहरूको उपचारका लागि बाहिर रेफर हुनैपर्थ्यो। अत्याधुनिक ल्याबसहित सिटी स्क्यान, महिलाको स्तन क्यान्सर पत्ता लगाउनेगर्गायत उच्च प्रविधद्वारा उपचार गर्दै आएको यो अस्पतालका कार्यकारी प्रमुख रोका भन्छन्, ‘हामीले सामान्य रोगका बिरामीसँगै जटिल प्रकृतिका बिरामीको समेत उपचार सेवा प्रदान गर्दै आएका छौं, अफ्न विशेषगरी हामीले यहाँबाट रेफर हुँदै आएका न्युरो, मुत्ररोग, मुद्रोगका जटिल खालका रोगको उपचार सेवा दिइरहेका छौं।’

गम्भीर प्रकृतिका बिरामीको उपचारलाई प्राथमिकतामा राखेको यो अस्पतालले क्रिटिकल केयरअन्तर्गत मात्रै ६० बेड राखेको छ। रोगका अनुसार यो सेवाका लागि राखिएको यो बेड संख्या काठमाडौँभन्दा बाहिरका अस्पतालमध्ये सबैभन्दा धेरै हो।

गम्भीर प्रकृतिका बिरामीको उपचारलाई प्राथमिकतामा राखेको यो अस्पतालले क्रिटिकल केयरअन्तर्गत मात्रै ६० बेड राखेको छ।

६० जना विशेषज्ञ चिकित्सकको व्यवस्थापनसहित सञ्चालनमा आएको यो अस्पतालले आकस्मिक घटनाका घातेहरूको उपचारलाई पनि प्राथमिकतामा राखेको छ। कुनै सवारी साधन दुर्घटना भए एकैपटक एक सय ५० जनालाई आपतकालीन उपचार सेवा दिने ल्याबत यो अस्पतालले राखेको छ। यसैगरी यो अस्पतालले साविकको राप्तीमै पहिलोपटक सुविधासम्पन्न शल्यक्रिया सेवा प्रारम्भ गरेको जनाएको छ। मोडुलर ओटी साविक राप्तीमै छैन। यो अति सुविधासम्पन्न शल्यक्रिया सेवा हो’, रोका भन्छन्, ‘उच्च प्रविधिसहित बिरामीलाई कुनै पनि इन्फेक्सन घटनपाउनको भनेर यहाँ बिरामीलाई अति सुरक्षित राख्न सकिन्छ।’

न्युरो, अर्थोपेडिक्स, इन्टी, जनरल सर्जरीका लागि १० जना सर्जन डाक्टरहरूको व्यवस्थापन गरेको यो अस्पतालले ब्लड ब्रैकको समेत व्यवस्थापन अस्पताल हाताभित्रै गरेको छ। ‘बिरामीलाई रगत चाहिएपछि रगतका लागि कतिपय मात्रैहरू भौतारिएको हामीले देखेका, भोगेका छौं’, उनले भने, ‘तर हामीले रगतका लागि बिरामीलाई समस्या नहोअसु भनेर अस्पतालभित्रै रगत व्यवस्थापन गर्न ब्लड बैंक स्थापनासमेत गरेका छौं।’ विशिष्टीकृत उपचार सेवालाई प्राथमिकतामा राखेको यो अस्पतालले उपचार शुल्कलाई समेत सबै बिरामी अनुकुल हुने गरी निर्धारण गरिएको जनाएको छ।

अफ्न विपन्न बिरामीलाई त सहूलियतसमेत दिने गरिएको रोका बताउँछन्। उपचार सेवा शुल्कमा समेत अन्य अस्पतालसह नै रहेको दावी यो अस्पतालको छ। उसले अस्पतालमा उपचारका लागि पुगे बिरामीको नाम दलाल निःशुल्क गर्दै आएको क्षेत्री बताउँछन्। ‘स्थानीय तह र जिल्ला प्रशासनबाट विपन्न वर्गको सिफारिस लिएर आएका हामीले यस्ता बिरामीलाई सम्पूर्ण उपचार सेवा निःशुल्क रूपमा दिन्छौं’, रोका भन्छन्, ‘स्वास्थ्य सेवालाई विपन्न वर्गसम्म पुर्‍याउने हाम्रो लक्ष्य पनि हो।’ टिचिङ हस्पिटलका रूपमा रहेको यो अस्पतालले चिकित्सा शिक्षा प्रशासनको कार्यक्रमको तयारीसमेत गरिरहेको छ। आगामी शैक्षिक सत्र २०८४ देखि पिसिएल र बिए तहको नर्सिङ तथा फार्मेसी कक्षा सञ्चालन गर्ने भएको छ भने तीन वर्षपछि एमबिबिएस र बिडिएस कक्षासमेत सञ्चालन गर्ने भएको छ। ‘तीन सय शय्याको अस्पताल सञ्चालन भएको तीन वर्षपछि मात्रै एमबिबिएस र बिडिएस कक्षा सञ्चालन गर्न पाउने व्यवस्था छ’, उनले भने, ‘सोही व्यवस्थाअनुसार ती कक्षा आगामी तीन वर्षपछि सञ्चालनमा आउनेछन्।’

उपचार शुल्कमा समेत सहजता प्रदान गर्दै आएको यो अस्पतालले बिरामीका लागि निःशुल्क यातायात सेवासमेत सञ्चालन गरिरहेको छ। देखुरी क्षेत्र, तुलसीपुर र घोराही क्षेत्रका बिरामीलाई अस्पतालसम्म पुर्‍याउन निःशुल्करूपमा पालेपला बस सञ्चालन गरिएको अस्पतालका कार्यकारी प्रमुख रोका बताउँछन्। दाङसहित साविक राप्तीका जिल्लाबाट समेत बिरामीको संख्या यो अस्पतालमा बढ्दै

दुर्गममै अस्पताल

राणेश विश्व

बाँके, भदौ ४

राप्तीसोनारीका बासिन्दाका लागि बिरामी हुनु भनेको रोगसँग मात्रै लड्नु थिएन, उपचार पाउनुपर्ने दूरीसँग पनि संघर्ष गर्नु थियो। रातको समयमा कसैलाई स्वास्थ्य समस्या देखियो भने गाउँमा तत्काल उपचारको भरपर्दो विकल्प थिएन। गर्भवती महिलालाई प्रसूति गराउन होस् वा स्थानीयलाई आकस्मिक उपचार चाहिँदा, घन्टीको यात्रा गरेर कोहलपुर वा नेपालगन्ज पुग्नुपर्े बाध्यता थियो। यही बाध्यताबिच भदौ १ देखि राप्तीसोनारी- ४ बैजापुरमै अस्पताल सञ्चालनमा आएको छ, जसले दुर्गम गाउँका नागरिकलाई ‘बिरामी पर्दा अब कहाँ जाने?’ भन्ने चिन्ताबाट केही हदसम्म मुक्त गराएको छ।

राप्तीसोनारी भौगोलिक रूपमा ठुलो क्षेत्र भएकाले सबै बस्तीबाट स्वास्थ्य संस्था पुग्न सहज छैन। आर्थिक अवस्था कमजोर भएका परिवारका लागि उपचार खर्चसँगै यात्रा खर्च थपिन्थ्यो। कतिपयले यही कारण स्वास्थ्य समस्या बढिसकेपछि मात्रै अस्पताल पुगे अवस्था पनि थियो। स्थानीय तहमा अस्पताल स्थापना भएपछि प्रारम्भिक उपचार सहज हुने र गम्भीर बिरामीलाई मात्र बाहिर पठाउन सकिने अपेक्षा गरिएको छ। गाउँपालिका अध्यक्ष कल्याण तनबहादुर पौडेलका अनुसार अस्पताल सञ्चालनको मुख्य उद्देश्य नागरिकलाई आधारभूत स्वास्थ्य सेवाका लागि टाढा जानुपर्ने अवस्था अन्त्य गर्नु हो। उनका अनुसार अस्पताललाई विस्तारै आवश्यक जनशक्ति, उपकरण र सेवासहित व्यवस्थित बनाउने योजना छ।

‘अस्पताल सञ्चालन गर्नु पहिलो चरण हो। यसलाई प्रभावकारी स्वास्थ्य सेवा दिने संस्थाका रूपमा विकास गर्नुपर्नेछ’, पौडेल भन्छन्, ‘अहिले केही जनशक्ति अभाव छ। आवश्यकता हेरेर क्रमशः जनशक्ति थप्दै जाने छौं।’ अस्पताल व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष तथा वडा नं ४ का अध्यक्ष मिनाराज खड्का पनि अस्पतालले स्थानीयको लामो समस्यादेखिको आवश्यकता समालोचन गरेका छन्। उनका अनुसार सेवा सुरु भएसँगै नागरिकको अपेक्षा पनि बढेको छ। त्यसैले उपलब्ध सेवाको गुणस्तर कायम गर्दै थप उपचार सुविधा ल्याउनुपर्ने आवश्यकता छ।

अस्पतालको अर्को महत्त्वपूर्ण तयारी प्रसूति सेवासँग जोडिएको छ। आगामी असोजदेखि प्रसूतिको शल्यक्रियालगायत केही शल्यक्रिया सेवा सञ्चालन गर्ने तयारी भइरहेको छ। यसका लागि भेरी अस्पतालसँग सहकार्य गरिने भएको छ। भेरी अस्पतालका विशेषज्ञ चिकित्सकलाई मासिक रूपमा राप्तीसोनारीमा ल्याएर विशेषज्ञ सेवा दिने तयारीसमेत गरिएको छ। यसले ग्रामीण क्षेत्रका महिलालाई प्रसूति उपचारका लागि टाढा जानुपर्ने अवस्थालाई कम गर्न सक्ने अपेक्षा छ।

स्थानीय महिला विद्युत थारू भन्छन्, ‘गर्भवती हुँदा नियमित जाँचका लागि पनि टाढा जानुपर्ने अवस्था थियो। शल्यक्रिया गर्नुपर्ने भए भन्नु ठूलो समस्या हुन्थ्यो। अब गाउँमै सेवा थपिँदै गए महिलालाई धेरै सहज हुनेछ।’ अस्पतालमा बालबालिकाको उपचार सेवा सुरु हुनु पनि अभिभावकका लागि राहतको विषय बनेको छ। बालबालिका बिरामी हुँदा सामान्य अवस्थामै टाढाको अस्पताल लैजानुपर्ने बाध्यता कम हुने उनीहरूको अपेक्षा छ, तर अस्पताल सञ्चालनसँगै चुनौती पनि कम छैनन्। पर्याप्त स्वास्थ्यकर्मी, विशेषज्ञ चिकित्सक, उपकरण, औषधि तथा भौतिक पूर्वाधारको व्यवस्थापन गर्नुपर्नेछ। सेवा विस्तारसँगै बिरामीको चाप बढ्ने भएकाले त्यसअनुसार जनशक्ति र श्रोतसाधन जुटाउनुपर्ने देखिन्छ। गाउँपालिका भने अस्पताललाई विस्तारै पूर्ण क्षमतामा सञ्चालन गर्ने तयारीमा छ। स्थानीयको आवश्यकता र मागअनुसार सेवा थपदै जाने योजना रहेको अध्यक्ष पौडेल बताउँछन्।

राप्तीसोनारीमा अस्पताल सञ्चालन भएको केही समय मात्रै भएको छ। अहिले सेवा प्रारम्भिक चरणमा छ, तर वर्षौंदेखि स्वास्थ्योपचारका लागि बाहिर निभरे रहँदै आएका नागरिकका लागि यसको सुरुवात नै महत्त्वपूर्ण परिवर्तन हो। अब अस्पतालले स्थानीयको विश्वासलाई सेवा र गुणस्तरमा बदल्नुपर्नेछ। चौबीसै घन्टाको सेवा, प्रसूति तथा बाल उपचारबाट सुरु भएको यात्रा विशेषज्ञ सेवा र शल्यक्रियासम्म विस्तार हुने तयारीमा छ। योजना कार्यान्वयन हुँदै गए र आवश्यक जनशक्ति तथा उपकरण थपिँदै गए राप्तीसोनारी अस्पताल दुर्गम क्षेत्रका नागरिकका लागि उपचारको भरपर्दो केन्द्र बन्न सक्नेछ। गाउँमै अस्पताल खुलेपछि स्थानीयको अपेक्षा एउटै छ, ‘बिरामी पर्दा उपचार खोज्दै टाढा जान नपरोस्।’ अहिले सुरु भएको सेवा त्यही अपेक्षा पूरा गर्ने दिशातर्फको पहिलो पाइला बनेको छ।

गएको उनी बताउँछन्। स्याङ्जाका खुमप्रसाद अर्याल अध्यक्ष रहेको यो अस्पताल जिल्लामा हुँदै आएको रेफरलाई मध्यनजर गर्दै सञ्चालनमा ल्याइएको थियो। अर्याल, रोकासहितले यो स्तरको अस्पताल सञ्चालनका लागि स्थान पहिचान गरिरहेका थिए। फलतः जिल्लाका बिरामीले विशिष्टीकृत सेवा नपाएका कारण बाहिर रेफर हुनु परिरहेको अवस्था देखिएपछि उनीहरूले दाङलाई अस्पताल सञ्चालनको थलो रोजेका हुन्।

जसमा जानेको छु भन्ने घमण्ड छ, उसले केही जानेकै हुँदैन ।

—उपनिषद्

सैद्धान्तिक होइन अब व्यावहारिक शिक्षा

विद्यालय शिक्षाको गुणस्तर सुधारको बहसको केन्द्रमा पाठ्यक्रम परिवर्तन रहँदै आएको छ। समय, समाज, प्रविधि र रोजगारीका आवश्यकता परिवर्तन हुँदै जाँदा पाठ्यक्रम पनि समयसामेल प्ररिमारजन हुनु स्वाभाविक हो। यही आवश्यकता महसुस गर्दै पाठ्यक्रम विकास केन्द्रले विद्यालय शिक्षाको राष्ट्रिय पाठ्यक्रम प्रारूप २०७६ पुनरवलोकनको प्रक्रिया अघि बढाएको छ। सबै पक्षलाई यसमा योगदान गर्न आह्वान पनि गरेको छ। जुन सहानीय छ। केन्द्रले अबको पाठ्यक्रमलाई कक्षाकोठाको शिक्षण-सिकाइ उपलब्धिमूलक र विद्यार्थी केन्द्रित बनाउने लक्ष्य राख्नलाई सकारात्मक मान्न सकिन्छ। तर विगतको अनुभव हेर्दा चुनौती पाठ्यक्रम बनाउनेभन्दा बढी त्यसलाई प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्नेमा देखिन्छ।

परम्परागत रूपमा नेपालको विद्यालय शिक्षा धेरै हदसम्म पाठ्यपुस्तक, शिक्षकको व्याख्या र परीक्षाको नतिजामा केन्द्रित रहँदै आएको छ। विद्यार्थीले कति कुरा बुझे, सिकेका ज्ञानलाई व्यवहारमा कसरी प्रयोग गर्न सक्छन्, समस्या समाधान गर्ने क्षमता कति विकास भयो भन्ने विषय ओभरलेमा पर्ने गरेका छन्। त्यसैले नयाँ पाठ्यक्रमको केन्द्रमा ‘सिकाइ’लाई राख्नु आवश्यक छ। सिकाइकेन्द्रित पाठ्यक्रमको मूल मान्यता नै विद्यार्थी ज्ञान ग्रहण गर्ने निष्क्रिय पात्र होइनन्, उनीहरू आफैँ सिकाइ प्रक्रियाका सक्रिय सहभागी हुन् भन्ने हो। यस्तो शिक्षण पद्धतिमा शिक्षक केवल सूचना दिने व्यक्ति नभई सिकाइ सहजीकरण गर्ने मार्गदर्शक हुन्। विद्यार्थीले प्रश्न गर्ने, छलफल गर्ने, प्रयोग गर्ने, अनुसन्धान गर्ने र आफ्नै अनुभवबाट ज्ञान निर्माण गर्ने अवसर पाउनुपर्छ।

विश्वव्यापी रूपमा शिक्षाको उद्देश्य सूचना स्मरण गर्ने जनशक्ति उत्पादन गर्नु मात्र होइन। सिर्जनाशील सोच, आलोचनात्मक विश्लेषण, सञ्चार क्षमता, सहकार्य, डिजिटल सिप, वातावरणीय चेतना र जीवोपयोगी सिप भएका नागरिक तयार गर्नु आधुनिक शिक्षाको लक्ष्य बनेको छ। नेपालले पनि नयाँ पाठ्यक्रममा सूचना प्रविधि, उद्यमशीलता, जीवोपयोगी सिप र स्थानीय आवश्यकतालाई समेट्ने तयारी गरेको छ। यो पहलले विद्यालय शिक्षालाई समयको मागसँग जोड्न सक्छ। तर पाठ्यक्रममा राम्रा कुरा लेखिँदैंमा मात्र शिक्षा सुधार हुँदैन। नेपालको सबैभन्दा ठुलो समस्या कार्यान्वयन पक्ष हो। विगतमा पनि धेरैपटक नयाँ पाठ्यक्रम ल्याइए तर शिक्षकलाई आवश्यक तालिम, स्रोतसाधन र मूल्यांकन प्रणालीमा समान सुधार हुन सकेन। परिणामस्वरूप पाठ्यक्रम परिवर्तन भए पनि कक्षाकोठाको अभ्यास पुरानै शैलीमा चलिरह्यो।

सिकाइकेन्द्रित पाठ्यक्रम कार्यान्वयनका लागि शिक्षकलाई केन्द्रमा राख्नुपर्छ। शिक्षक तयार नभएसम्म कुनै पनि पाठ्यक्रम प्रभावकारी हुन सक्दैन। त्यसैले शिक्षक तालिम केवल पाठ्यक्रमका विषयवस्तु बुझाउने औपचारिक कार्यक्रममा सीमित हुनु हुँदैन। विद्यार्थीको क्षमता पहिचान गर्ने, परियोजनामूलक सिकाइ सञ्चालन गर्ने, प्रविधिको प्रयोग गर्ने र सिर्जनात्मक मूल्यांकन गर्ने सिप विकास यस सन्दर्भमा उतिकै महत्त्वपूर्ण रहन्छ। त्यस्तै, हाम्रो मूल्यांकन र परीक्षा प्रणालीमा पनि सुधार आवश्यक छ। परीक्षा केन्द्रित शिक्षाले विद्यार्थीलाई अंकका लागि पढ्न प्रेरित गर्छ। सिकाइको वास्तविक उपलब्धि मापन गर्न निरन्तर मूल्यांकन, प्रयोगात्मक अभ्यास, परियोजना कार्य र व्यावहारिक सिपलाई महत्त्व दिनुपर्छ। विद्यार्थीले कति समिष्मए भनेभन्दा उनीहरूले के गर्न सक्छन् भन्ने प्रश्न महत्त्वपूर्ण हो।

पाठ्यक्रम विकास केन्द्रले सामाजिक परिवर्तन, नयाँ राजनीतिक परिवेश, स्थानीय भाषा र विशेष आवश्यकता भएका बालबालिकालाई समेट्ने गरी प्रारूप पुनरवलोकन गर्नु सकारात्मक कुरा हो। मातृभाषा र स्थानीय ज्ञानलाई स्थान दिनु संघीय संरचनाअनुसार पनि उतिकै आवश्यक छ। विविधता भएको नेपाली समाजमा एउटै ढाँचाको शिक्षा सबैका लागि पर्याप्त हुन सक्दैन। हाल कार्यान्वयनमा रहेको दुई दिने बिदा, विद्यालय सञ्चालन समय र क्रेडिट आवर व्यवस्थापनजस्ता विषय पनि पाठ्यक्रमसँग जोडिएका व्यावहारिक प्रश्न हुन्। यस्ता संरचनागत परिवर्तन गर्दा मुख्य उद्देश्य विद्यार्थीको सिकाइ समय र गुणस्तर घट्नु हुँदैन। विद्यालय समय व्यवस्थापनभन्दा पनि उपलब्ध समय कति प्रभावकारी रूपमा प्रयोग हुन्छ भन्ने विषय महत्त्वपूर्ण हुन्छ।

अबको पाठ्यक्रमले विद्यार्थीलाई केवल जागिर खोज्ने होइन, बदलिँदो संसारमा आफूलाई अनुकूल बनाउन सक्ने नागरिक बनाउने लक्ष्य लिनुपर्छ। त्यसका लागि पाठ्यक्रम परिवर्तनसँगै विद्यालय संस्कृति, शिक्षकको भूमिका, मूल्यांकन प्रणाली र शैक्षिक वातावरणमा पनि सुधार आवश्यक छ। नेपालको शिक्षा सुधारको यात्रा कागजमा लेखिएको पाठ्यपुस्तकबाट होइन, कक्षाकोठामा भएको वास्तविक सिकाइबाट मापन हुनेछ। त्यसैले आगामी पाठ्यक्रम पुनरवलोकन केवल दस्तावेज संशोधनमा सीमित नभई विद्यालयभित्र सिकने र सिकाउने संस्कृतिको पुनर्निर्माण गर्ने अवसर बन्नुपर्छ। सैद्धान्तिक होइन, व्यावहारिक शिक्षामा जोड दिनुपर्छ।

नम्रता शर्मा

भर्चुअल उत्पीडनमा दण्डहीनता

डिजिटल मिडिया मानिसको दैनिक जीवनको अभिन्न हिस्सा बन्दै जाँदा प्रेस स्वतन्त्रता, अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता र गोपनीयताको अधिकारको संरक्षण ठग्न चुनौतीपूर्ण बन्दै गएको छ ।

किशोर श्रेष्ठ लामो समयदेखि नेपालका सम्मानित पत्रकारका रूपमा परिचित छन्। वास्तवमा, सन् १९९० को दशकको सुरुवाती समयमा नेपाल पत्रकार महासंघले वीरगन्जमा पत्रकार आचारसंहितासम्बन्धी पहिलो छलफल आयोजना गर्दा नेपाली पत्रकारका लागि कस्तो आचारसंहिता हुनुपर्छ भन्ने विषयमा हामीसँगै लामो समयसम्म छलफल गरेको मलाई सम्झना छ। तर, उनै किशोर श्रेष्ठ पछिल्लो समय विभिन्न विवादमा मुछिएका छन्। विशेषगरी उनले सम्पादन तथा प्रकाशनसँग जोडिएको ‘जनआस्था’मा प्रकाशित सामग्रीका सम्बन्धमा पत्रकार आचारसंहिताका विभिन्न पक्ष उल्लंघन गरेको आरोप उनीमाथि लागेको छ। जनआस्थाविरुद्ध गोपनीयताको अधिकार उल्लंघनसम्बन्धी विभिन्न मुद्दामेत रहेका छन्।

यस्ता धेरै घटनामध्ये श्रीशा कार्कीको घटना र हाल प्रतिनिधिसभाको उपसभामुख रवीकुमारी ठाकुरसँग सम्बन्धित, जनआस्थाले सार्वजनिक गरेका प्रसंगले गोपनीयताको अधिकार र प्रेस स्वतन्त्रतासम्बन्धी गम्भीर प्रश्न उठाएका छन्। अमेरिकी उखानमा भनिएफैं यी दुई घटनाले अन्य धेरै घटनासँगै ‘क्यान अफ कम्स’ अर्थात् जटिल र गम्भीर प्रश्नहरूको ढोका खोलेका छन्, जसको प्रभाव र असर देशभर फैलिँरहेको छ। अब प्रेस स्वतन्त्रताको अधिकार र व्यक्तिको गोपनीयताको अधिकारबिचको सीमारेखा स्पष्ट रूपमा कोन आवश्यक छ, ताकि नीतिनिर्माता होज्न् वा अन्य कुनै पेसाकर्मी, आफूले खोजेको जुनसुकै फाइदाका लागि पनि कसैले त्यो सीमा ननाघोस्।

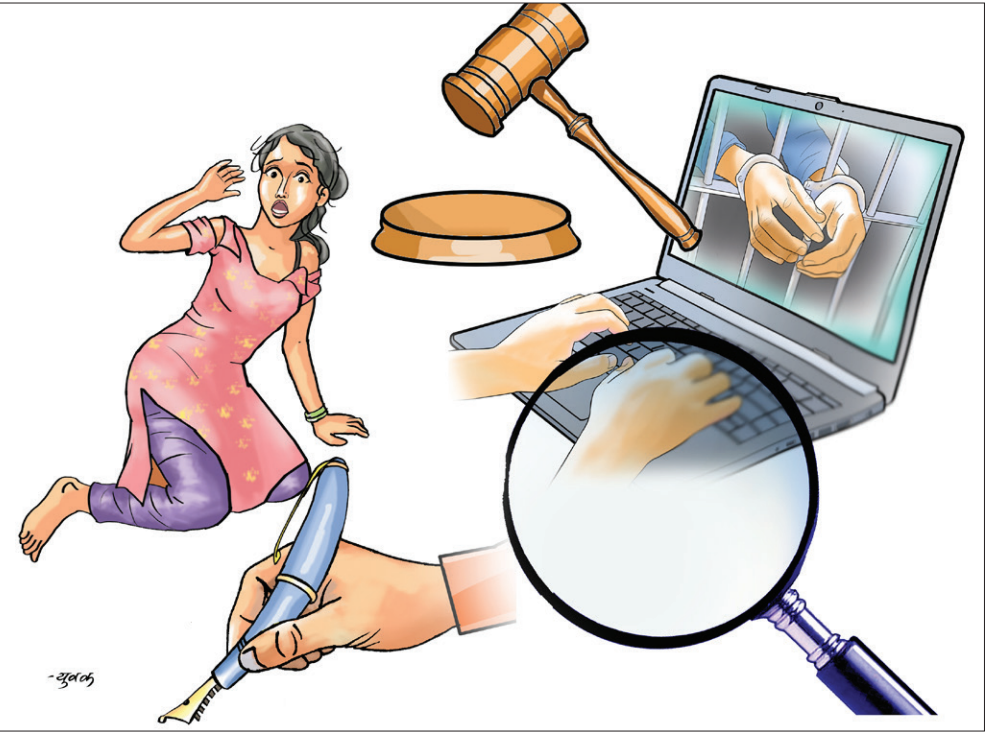
किशोर श्रेष्ठको गिरफ्तारी र रिहाइसँग सम्बन्धित पछिल्लो घटना यस देशमा प्रेस स्वतन्त्रतासँग जोडिएको एउटा महत्त्वपूर्ण प्रसंग हो। सर्वोच्च अदालतको निर्णयलाई प्रेस स्वतन्त्रताको संरक्षणका रूपमा प्रशंसा गरिँदै गर्दा अधिकारकर्मीहरूले अर्को प्रश्न पनि उठाइरहेका छन्- श्रीशा कार्की र रूबी ठाकुरजस्तै शारीरिक तथा भर्चुअल उत्पीडन भोगिरहेका र निरन्तर भोग्न बाध्य सयौं बालिका तथा महिलांले कहिले न्याय पाउने ?

श्रीशा कार्कीको सन्दर्भमा, उनको निजी जीवनसँग सम्बन्धित विषयहरू जनआस्थामा प्रकाशित गरिनुले अन्ततः उनको मृत्यु निम्त्याउने परिस्थितिमा योगदान पुर्‍यायो। यस घटनापछि यस विषयमा विभिन्न समाचार तथा लेखहरू पनि प्रकाशित भए। २०५९ सालमा मञ्जु थापाले कान्तिपुरमा प्रकाशित गरेका दुई लेखले उदीयमान अभिनेत्री श्रीशा आफ्नो क्षेत्रका मानिसहरू तथा नेपाल प्रहरीका केही व्यक्तिसमेतबाट पीडित बनेको स्पष्ट प्रमाण प्रस्तुत गर्छन्।

किशोर श्रेष्ठ जनआस्थासँग आबद्ध रहेको अवस्थामा जिम्मेवार पत्रकारिताको अर्थ यस घटनाको वरिपरि भएका आपराधिक गतिविधिमाथि अनुसन्धान गर्नु र एक असुरक्षित तथा उदीयमान अभिनेत्रीमाथि भएका गलत कार्यका दोषीलाई जवाफदेही बनाउनु हुन्थ्यो। दुर्भाग्यवश, स्थापित सञ्चारमाध्यम जनआस्थाले त्यसको टिक विपरीत बाटो रोज्यो, जसले अन्ततः ती अभिनेत्रीको दुःखद मृत्युमा पुगे परिस्थितिलाई बल पुर्‍यायो।

सूचना प्रविधिको दुरुपयोग गर्ने बढ्दो प्रवृत्तिले विस्तारै व्यावसायिक पत्रकारिताको अस्तित्वमाथि नै खतरा सिर्जना गर्न थालेको छ। दुर्भाग्यवश, पुराना र नयाँ दुवै माध्यमको अस्तित्वको संघर्ष जारी रहँदा सूचना प्रवाह र मानिसहरूले त्यसलाई बुझे तथा ग्रहण गर्ने तरिका यति तीव्र रूपमा परिवर्तन भइरहेको छ कि सत्य र असत्य समाचार छुट्याउन कहिलेकाहीँ लगभग असम्भव बन्न थालेको छ। डिजिटल मिडिया मानिसहरूको दैनिक जीवनको अभिन्न हिस्सा बन्दै जाँदा प्रेस स्वतन्त्रता, अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता र गोपनीयताको अधिकारको संरक्षण भन्नु चुनौतीपूर्ण बन्दै गएको छ।

पत्रकारिताको मुख्य उद्देश्य सत्य सूचना खोजी गरेर जनतासम्म पुर्‍याउनु हो, ताकि मानिसहरू सूचित रहन सक्न्। तर विभिन्न डिजिटल प्लेटफर्मको आगमन र तीव्र विस्तारसँगै अहिले समाचार र सूचना व्यावसायिक पत्रकार तथा सार्वजणहबाट मात्र होइन, इन्टरनेटमा पहुँच भएका लगभग सबै व्यक्तबाट प्रवाहित हुन

थालेका छन्। यसले शक्तिशाली व्यक्तहरूलाई आफ्ना अजेन्डा फैलाउने अवसर दिएको छ भने निश्चित विचार र धारणा प्रवर्धन गर्न पैसा लिएर काम गर्ने इन्टरनेटमा सक्रिय व्यक्तहरूलाई जनमत प्रभावित गर्ने माध्यम पनि उपलब्ध गराएको छ। डिजिटल प्रविधिको प्रयोग अहिले मानिसहरूविरुद्ध प्रतिशोध लिनका लागि पनि हुन थालेको छ, चाहे ती नीतिनिर्माता हुन् वा सामान्य नागरिक। महिलाहरूको सन्दर्भमा, विशेषगरी आफ्नो पेसा वा करियरमा आगाडि बढेका र आफ्नो समुदायमा उल्लेखनीय काम गरेका महिलाहरू प्रायः उत्पीडनको निसाना बन्ने गरेका छन्। एआईको प्रयोग गरी महिलालाई विभिन्न व्यक्तिसँग जोडेर अशोभनीय तथा अन्तरंग अवस्थाका रूपमा प्रस्तुत गर्ने प्रवृत्ति बढ्दै गएको छ। यसको उद्देश्य उनीहरूलाई निरुत्साहित गर्नु मात्र होइन, उनीहरूलाई अँगालेका सिद्धान्त र मूल्यप्रति विरोध प्रदर्शन गर्नु पनि देखिन्छ।

एआईको प्रयोग गरी महिलालाई विभिन्न व्यक्तिसँग जोडेर अशोभनीय तथा अन्तरंग अवस्थाका रूपमा प्रस्तुत गर्ने प्रवृत्ति बढ्दै गएको छ। यसको उद्देश्य उनीहरूलाई निरुत्साहित गर्नु मात्र होइन, उनीहरूले अँगालेका सिद्धान्त र मूल्यप्रति विरोध प्रदर्शन गर्नु पनि देखिन्छ।

यसले सूचना प्रवाहलाई भन्नु खतरनाक बनाएको छ। पूर्ण रूपमा भुत्ता भए पनि वास्तविकजस्ता देखिने समाचार र तस्बिर बनाउन एआईको प्रयोगले मिथ्या सूचना र भ्रामक सूचना फैलाउन सहयोग पुर्‍याएको छ, जसका विभिन्न नकारात्मक परिणाम देखिन थालेका छन्। यसले व्यक्तिको मानसिक तथा शारीरिक स्वास्थ्यमा गम्भीर असर पार्न सक्छ र जनमत तथा सार्वजनिक निर्णयमा ठुलो उतारचढावसमेत ल्याउन सक्छ। पत्रकारिता क्षेत्रले पत्रकारका अधिकारको समर्थन गर्दै प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताको पक्षमा निरन्तर आवाज उठाउँदै आएको छ तर अब प्रेस स्वतन्त्रतामा आतंक्रमण नगरी व्यक्तिका व्यक्तिगत अधिकारको संरक्षण कसरी गर्न सकिन्छ भन्ने विषयमा पनि गम्भीर रूपमा सोच्ने समय आएको छ। पत्रकारमाथि आक्रमण हुनु तथा पत्रकार र फोटो पत्रकारका उपकरण जफत गरिनु देशको लोकतन्त्रका लागि प्रतिकूल कार्य हुन्। तर सञ्चारमाध्यमको सस्तो लोकप्रियताका लागि व्यक्तिसाथि, विशेषगरी महिलामाथि, आक्रमण गर्नु वास्तवमा पत्रकारिताका आधारभूत सिद्धान्त र सूचनाको स्वतन्त्र प्रवाहविरुद्ध हो। यसका लागि सन्तुलन आवश्यक छ, जुन शासन प्रणाली र सूचना प्रवाहका सबै पक्षमा उचित नियन्त्रण तथा सन्तुलन कायम गरेर हासिल गर्न सकिन्छ।

सार्वजनिक पदमा रहेका व्यक्तहरू जनताप्रति जवाफदेही हुन्छन् र सूचनाको हकसम्बन्धी

कानुनअनुसार आवश्यक सूचना उपलब्ध गराउनुपर्छ। तर कुनै व्यक्तिको निजी जानकारी खोज्ने क्रममा एउटा प्रश्न अनिवार्य रूपमा उडाउनुपर्छ- त्यो जानकारी जनताका लागि कति उपयोगी छ ? अथवा त्यसले कुनै निश्चित स्वार्थ समूहको स्वार्थ पूरा गर्न पीडित र बाँचेकाहरूलाई ध्वस्त पार्ने काम मात्र गरिरहेको छ ?

यसको उद्देश्य सस्तो लोकप्रियता कमाउन र व्यक्तिको जीवन ध्वस्त पार्नु हो, विशेषगरी महिलाहरूलाई निशाना बनाउनु हो भने यसलाई आपराधिक गतिविधिका रूपमा हेर्नुपर्छ। नेपाल सरकारसँग नागरिकको संरक्षणका लागि विभिन्न कानुनी व्यवस्था छन् र बालिका तथा महिलाको सुरक्षाका लागि विशेष प्रावधानसमेत रहेका छन्। तर कार्यपालिका र न्यायपालिका दुवैलाई प्रायः शक्तिशालीको संरक्षणमा केन्द्रित भएको देखिँदा सबैभन्दा कमजोर र जोखिममा रहेका व्यक्तहरूको संरक्षण गर्न केले रोकेको छ भन्ने प्रश्न उठ्नु स्वाभाविक छ।

आजको संसारमा सूचनामा पहुँच अत्यन्त सहज बनेको छ भने हानिकारक सूचनाको प्रवाह पनि उतिकै सजिलो भएको छ। त्यसैले प्रेस स्वतन्त्रताको संरक्षण गर्दै, विशेषगरी बालिका र महिलामाथि भर्चुअल माध्यममार्फत हुने चरित्रहत्या र अपमानको संस्कृतिलाई कसरी अन्त्य गर्ने भन्ने विषयमा तत्काल राष्ट्रियस्तरको अभियान सञ्चालन गर्न आवश्यक छ।

हेरक दिन विभिन्न सामाजिक सञ्जाल प्लेटफर्ममा एआईबाट सिर्जित अशोभनीय तस्बिरहरू प्रसारित भइरहेका छन्, जसले नैतिक सूचना प्रवाहका सिद्धान्तको उल्लंघन गर्छन्। लैंगिक हिसाका पीडित तथा प्रभावितमाथि हुने दण्डहीनताको संस्कृति, विशेषगरी मानिसको निजी विषय सार्वजनिक गर्ने प्रवृत्ति र यसमा पनि बालिका तथा महिलालाई बढी निसाना बनाउने कार्यलाई अन्त्य गर्नुपर्छ। यो सिद्धान्त अनलाइन माध्यमबाट हुने उल्लंघनका घटनामा पनि समान रूपमा लागु हुनुपर्छ।

प्रेस स्वतन्त्रता र अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता लोकतन्त्रका महत्त्वपूर्ण आधारस्तम्भ हुन्। तर यी स्वतन्त्रता कसैको गोपनीयतामाथि हस्तक्षेप गर्ने, उसको मर्यादा र प्रतिष्ठा ध्वस्त पार्ने वा भर्चुअल उत्पीडनलाई दण्डहीनतासहित निरन्तरता दिने बहाना बन्न सक्दैनन्। अब सूचना दिने स्वतन्त्रता कसैलाई हानि पुर्‍याउने स्वतन्त्रतामा परिणत नहोस् भन्ने सुनिश्चित गर्ने समय आएको छ।

कांग्रेस : बाटो बिरायो कि बिथोलियो ?

चरण प्रसाई

मानिसको मन, वचन र कर्म जबसम्म स्पष्ट एवं भ्रमहीन रहन्छ, तबसम्म उसको नियत सफासुधर रहन्छ। जब नियत बिग्रन्छ, वचन र काममा भ्रमको कुहिरो लाग्न थाल्छ (सिकेका प्रसाईका विचारहरूबाट)।

‘म हिन्दु हूँ ! म हिन्दु हूँ ! म हिन्दु हूँ !’ (चर्को स्वरमा) नेपाली काग्रेसको इतरपक्षीय भेलामा (२०८३ साउन ३१) पूर्वप्रधानमन्त्री शेरबहादुर देउवाको घोषणा हो यो। पाँचचोटि प्रधानमन्त्री भइसकेका व्यक्तिले अमुक धर्मप्रति आफ्नो पहिचान जोडे। उपस्थित ‘हिन्दुराष्ट्र’ पक्षधरका भनाइ मानेर बोलेको बताए। अचानक पहिलो पटक व्यक्तिगत उपाा दिएर सनातन राष्ट्रको पहिचानको पक्षमा किन उभिए ? खुल्दै जाला।

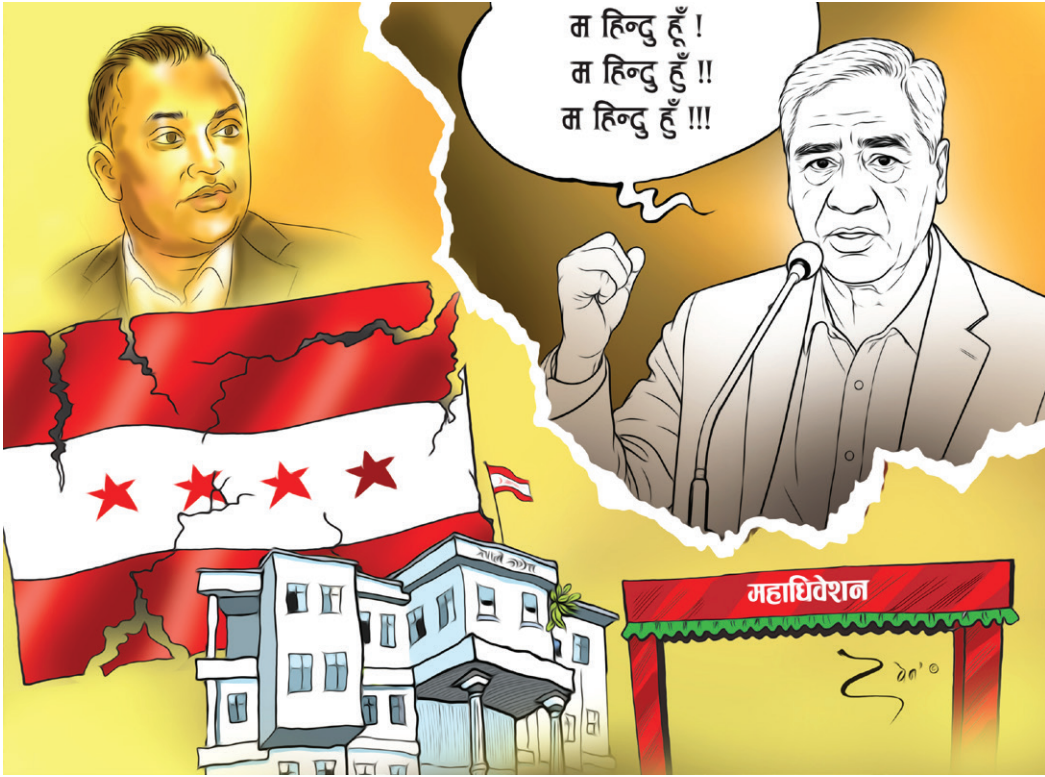
धर्म आस्थाको विषय हो। राजनीतिक विचारमा विश्वास राख्न पाउने अधिकारसह व्यक्तिको धार्मिक आस्था पनि हुन्छ। यसको प्रत्यक्ष मानव अधिकारको विश्वव्यापी सिद्धान्त तथा नेपालको संविधानको ‘धार्मिक स्वतन्त्रताको मौलिक हक’ले गरेको छ। प्रत्येक व्यक्ति आफ्नो आस्थाअनुसार धर्मको अवलम्बन, अभ्यास र संरक्षण गर्न स्वतन्त्र हुन्छन्। चाहे त्यो हिन्दु, बुद्धिस्ट, इस्लाम, क्रिश्चियन, किरात, प्रकृति वा अन्य कुनै समुदायको अति अल्पसंख्यक वर्गका

धर्म नै किन नहुन।

सन् १९९५ मा देउवा नेतृत्वको सरकारले शान्तिपूर्ण धार्मिक गतिविधिमा लागेका व्यक्तिलाई पक्राउ गरेबाट ‘आस्थाका बन्दी’ बने। इलाममा ११ जना युवा क्रिश्चियन धर्मका क्रियाकलापमा संलग्न भएबाट सरकारले पक्राउ गरी मुद्दा चलायो। एमनेस्टी इन्टरनेसनलले यिनलाई ‘आस्थाका बन्दी’ मान्यो र बिनासर्त रिहाइको माग गर्दै विश्वव्यापी अभियान चलायो। विश्वभरका एमनेस्टी कार्यकर्ता र शुभचिन्तकका दबाब भेलन नसकेर तिनलाई रिहाइ गर्न सरकार बाध्य भएको थियो।

निर्दलीय पञ्चायतमा बहुदलको शान्तिपूर्ण माग राखेर राजनीतिमा लागेका राजनेता र कार्यकर्तालाई एमनेस्टीले ‘आस्थाका बन्दी’ घोषणा गर्‍यो। बहुदलीय व्यवस्थाको पुनर्स्थापनाका गतिविधि चलाएबाट तिनले जेल जीवन भोगे। बेलायत ‘हेडक्वार्टर’ रहेको एमनेस्टीले यी बन्दीको बिनासर्त रिहाइको माग गर्दै विश्वव्यापी पत्राचारको अभियान चलायो। कृष्णप्रसाद भट्टराई, राधाकृष्ण मैनाली (चेर्नाभिल पाउडर दुधकाण्डमा), मार्सलजुलुम शाक्य यसका उदाहरण हुन्। राजा ज्ञानेन्द्रको प्रत्यक्ष शासनकालमा विद्यार्थी नेता गगन थापा र ठाकुर गैरे आस्थाका बन्दी बने। तर विपी कोइरालाले लामो कारागारको जीवन बिताए पनि उनी ‘राजबन्दी’ भए तर आस्थाको बन्दीको पहिचान भने पाएनन्, सशस्त्र क्रान्तिको घोषणा गरेबाट।

खुला समाजमा हरेक व्यक्तिको धार्मिक आस्थाको रक्षा र सम्मान गर्ने राज्य तथा समाजको कर्तव्य हो। धार्मिक बहु वा अल्पसंख्यकको गणनाका आधारमा राज्यले व्यवहार गर्न भिन्नैन। समानताको हक र धार्मिक स्वतन्त्रताविरुद्ध जाने कसैलाई छुट

हुँदैन। विश्वव्यापी मानव अधिकार सिद्धान्त हो यो। ‘हिन्दु राष्ट्र’ मान्ने नमान्ने जनताको हात हुनेछ भन्ने देउवाको भनाइ मानव अधिकारको विश्वव्यापी मान्यतासँग मेल खाँदैन किनभने आस्थालाई जनमतको कसीमा राख्न भिन्नैन।

परस्पर सम्मान र सहिष्णुता लोकतान्त्रिक संस्कार हो। नेपाली इतिहासमा धार्मिक कट्टरताबाट समाज क्षेप-विक्षेप भएको इतिहास भेटिँदैन। तथापि धर्मका आडमा समाजलाई भाँड्ने र विभाजन गर्न खोज्ने तत्व सलबलाएका छन्। यी दण्डहीनता र राज्यका

असावधानीका उपज हुन्। चाहे त्यो २०६२ सालपछि नेपालगन्जमा मधेसी-पहाडीबिचको दंगा वा कपिलवस्तुको चन्द्रौटाको हिन्दु-मुस्लिम द्वन्द्व अथवा हालै सुनसरी कप्तानगन्ज घटना किन नहोस्।

देउवाको हिन्दु भएको उद्घोष र प्रधानमन्त्री बालेन्द्र शाहको शपथ ग्रहणमा दुई धर्मका भिक्षु र पाण्डितबाट गुन्जेका धार्मिक पाठ र शंखध्वनिले मलाई चस्म घोर्‍यो। राज्य हौंकिसकेका र हौंकेने शीर्षस्तरबाट भएका यी एकतर्फी धार्मिक सन्देश नरमाइलो

थियो। राजनीतिक बहसका केन्द्रमा रहने नेता व्यक्तिगत इच्छामा आँल्फएको देखेँ। तिनका कुनै धर्मप्रतिको लगाव वा शक्ति आर्जनका कार्यलाई अन्य धर्मावलम्बीले के-कसो अनुभूति गरे होलान् ? राष्ट्र सबैको साभ्ना भएको महसुस गरे/गेरेनन् ?

यतिबेला नेपाली काग्रेस आन्तरिक शक्ति संघर्षमा छ। विधि र व्यक्तबिचको टक्कर उराउलाग्दो छ। लोकतन्त्रका लागि लामो संघर्ष गरेको पार्टी अष्टेरोगमा छ। नयाँ पार्टी गठनसमेत गर्न संस्थापनइतर पक्षले भेला आयोजना

गर्‍यो। सर्वोच्च अदालतको पुनरावलोकन आदेशपछि भेला समेलनमा परिणत भयो। विदेशमा उपचारपछि पूर्वसभापति शेरबहादुर देउवाको स्वदेश आगमनले परिस्थिति अफ पेचिलो बन्यो। तर पार्टीभित्रको विवाद मिलाउने/नमिलाउने उनमा निहित छ। गुटगत राजनीतिभन्दा माथि उठी निर्णय लिने अठोट गरेमा समस्याको समाधान अवश्य निस्कने छ।

नेपाली काग्रेसको विद्यमान समस्या ‘नेतृत्व पुस्तान्तरण स्वीकार नगर्नु’ हो। परिवर्तनलाई आत्मसात नगर्नु हो। भेलामा गगन-विश्वका विरुद्ध दिइएका अभिव्यक्तिले पनि यसको पुष्टि गर्छ। विधानभन्दा माथि नेतारलाई राखेबाट उब्जेको परिणति हो यो।

संस्थागत विकासको अभावबाट विकसित देशभित्रको विवाद। पार्टी विधानले चालिस प्रतिशत महाधिवेशन प्रतिनिधिको ‘विशेष अधिवेशन’ बोलाउने अधिकारलाई तत्कालीन केन्द्रीय समितिले निषेध गर्न (महामन्त्रीद्वय गगन थापा र विश्वप्रकाश शर्मा, अर्जुननरसिंह केसी, फर्मुल्लाह मंसुर र उमा रेग्मीबाहेक) खोज्दा निम्नाएको निर्यति हो।

विधानसम्मत डाकिएको विशेष महाधिवेशनमा चर्चित नेताहरूले बहिष्कार गर्नु निकाय विरोध थियो। पार्टी विधानले चालिस प्रतिशत अवस्था आँकलन गरेर महाधिवेशन बोलाउन पार्टी कार्यालयमा निवेदन दत्ता भयो। तथापि काग्रेसप्रति खस्किएको विश्वासको संकट हल खोज्न र नयाँ नेतृत्व चयन गर्न गरिएको मागलाई तत्कालीन नेतृत्वले आत्मसात गरेन। पार्टी र मुलुकभन्दा माथि गुटको भविष्यलाई संघर्षमा छ। विधि र व्यक्तबिचको टक्कर उराउलाग्दो छ। लोकतन्त्रका लागि लामो संघर्ष गरेको पार्टी अष्टेरोगमा छ। नयाँ पार्टी गठनसमेत गर्न संस्थापनइतर पक्षले भेला आयोजना

आश्चर्य छ, त्यही विशेष महाधिवेशनबाट निर्वाचित सभापति गगनकुमार थापाको विदेशमा उपचारपछि पूर्वसभापति शेरबहादुर देउवाको स्वदेश आगमनले परिस्थिति अफ पेचिलो बन्यो। तर पार्टीभित्रको विवाद मिलाउने/नमिलाउने उनमा निहित छ। गुटगत राजनीतिभन्दा माथि उठी निर्णय लिने अठोट गरेमा समस्याको समाधान अवश्य निस्कने छ।

नेपाली काग्रेसलाई लोकतन्त्रको पर्याय मानिन्छ। यो कमजोर अथवा विभाजित भएका अवस्थामा लोकतन्त्र धरापमा वा अपहरणमा परेका इतिहास छन्। निरक्षर शक्तिसँग सम्झौता नगर्ने यसको चरित्र हो। राष्ट्रियता, लोकतन्त्र र समाजवाद यसको आदर्श हो। समाजिक न्याय तथा मानव अधिकार यसको अभिन्न अंग। विधानले सदस्यलाई पार्टीभित्र संघर्ष गर्ने छुट दिएको छ। केन्द्रीय समिति गैरजिम्मेवार भएमा पार्टीको सर्वोच्च निकाय ‘विशेष महाधिवेशन’ बोलाउने र विधानबमोजिम निर्णय लिने अधिकार चालिस प्रतिशत महाधिवेशन प्रतिनिधिलाई दिएको छ। यसरी पार्टी चलायमान हुनुपर्ने संस्थापकले परिकल्पना गरेका हुन्। व्यक्तिले नभई विधिबाट संस्था चल्नुपर्ने अठोट लिएका हुन्।

सभापति थापाले भेलाप्रति संकेत गर्दै सम्मानपूर्वक सार्वजनिक रूपमा देउवालार्इ भने- आफ्नाले तपाईंलाई डुबाए दाइ। फेरि पनि तपाईंलाई डुबाउने छन् दाइ ! तपाईंलाई तिनले ढाँटे दाइ।

cprasad@gmail.com

विद्यार्थीमा फैलिँदै लागुऔषध

भीम चापागाईं

इलाम, भदौ ४

पढाइमा 'निकै तगडा' मानिएका एक बालकले गत वर्षको माध्यमिक शिक्षा परीक्षा (एसइई) दिइरहेका थिए तर एउटा विषयको परीक्षा उनले लेख्न सकेनन् । कारण थियो- त्यस दिन उनले 'डोज' लिन पाएनन् । अर्थात्, लागुऔषध प्रयोग गर्न पाएनन् ।

अरू सबै दिन परीक्षा लेखे पनि एउटा विषयले उनलाई परीक्षा नतिजामा मात्रै क्षति गरेन, लागुऔषध कसरी बालबालिकामा फैलिरहेको छ भन्ने पनि देखायो । एउटा बालकमा लागुऔषधको 'डोज'

नपुढा ऊ परीक्षा दिन स्कुल जानै नसक्नुले उसको अवस्था सामान्य देखाउँदैन ।

इलाम बजारनजिककै एक बालकले आधारभूत तहसमेत पार नगरी स्कुल छोडे । सामान्य आर्थिक अवस्था रहेको परिवारबाट 'डोज' पुगे पैसा आउन छोडेपछि उनी गाउँघरमा चोरीचकारीमा समेत लागे । जसको घरेमा जे भेटिन्छ, त्यही चोरी गरेरअक्लाई सस्तो दाममा बेचीदिने अनि आएको पैसाबाट लागुऔषधको आवश्यकता पूरा गर्नु उनको दिव्यचाँ बन्थ्यो । केही समयअघि स्कुल आउन छोडेका उनी पनि लागुऔषध प्रयोगमै लागेको परिवारजनले थाहा पाए । परिवारजनले थाहा पाउँदा उनी लागुऔषधका प्रयोगकर्ता मात्र थिएनन्, चोरीमा समेत लागिरहेका थिए ।

यहीँका एक बालकलाई केही वर्षअघि सुधार गृहमै राख्नुपर्ने अवस्था आयो । लागुऔषधमै फसेर स्कुल छोडिसकेका उनलाई स्कुलले सुधार गृहमै परीक्षा दिने व्यवस्थाचाहिँ मिलाइदिएको त्यस स्कुलमा प्रधानाध्यापकले बताए । सदरमुकामकै निजी स्कुलकी एक बालिकाको पनि अवस्था उही बन्थ्यो । उनले पनि स्कुलको पढाइ लागुऔषध प्रयोगकै कारण छोडिन् ।

इलाम सदरमुकाम, जिल्लाका बजार क्षेत्र, आसपासका कतिपय बालक र किशोर मात्र होइन, बालिका र किशोरीसमेत लागुऔषधमा फसिरहेका छन् । इलामका प्रायः बजार क्षेत्र र कतिपय गाउँमा लागुऔषध प्रयोगकर्ताको संख्या 'चुनौतीपूर्ण' रूपमा बढिरहेको स्थानीय अगुवा बताउँछन् । प्रयोगकर्ता मात्र नभई यसका कारोबारीको चहलपहलसमेत धेरै छ, तर स्कुल विद्यार्थी यसमा नराप्नेसँग जकेडिँदै गएका छन् । कतिपय बालक र किशोरले मावि तह नपुग्दै पढाइसमेत छोडेका छन् । घरपरिवारको आर्थिक अवस्था कमजोर भएका बालक र किशोर लागुऔषध प्रयोगका लागि पैसा जुटाउन चोरीमा लाग्ने गरेको देखिएको छ ।

'गाउँमा खोरबाटै कुकुरा हराउने, भर्कै थाल चोर्ने, आफ्नै घरका सामानसमेत कतिपय बालकले चोरी गरेको पाइएको छ', इलाम नगरपालिका बस्नेटेका एक अगुवा भन्छन्, 'बाहिर खास देखिँदैन, बालक र किशोरहरु नराप्नेसँग लागुऔषधमा फस्ने क्रम निरन्तर छ ।' उनले लागुऔषधका कारण हुने गरेका धेरैजसो घटना प्रहरीमा नपुग्ने गरेको बताए । 'प्रहरीमा पुगेपछि

सप्तरीमा काठसहित

दुईजना पक्राउ

उदयपुर, भदौ ४ (नागरिक)- उदयपुरको जंगलबाट काठसहित सप्तरीका दुईजना पक्राउ परेका छन् । सबैभन्दा बढी खसालेको वन कार्यालय तपेश्वरीबाट खटिएको गस्ती टोलीले बेलका नगरपालिका- १ स्थित बेलका जनशक्ति सामुदायिक वन समूहको जंगलबाट उनीहरूलाई पक्राउ गरेको हो । चिरान काठसहित पक्राउ पर्नेमा मधेश प्रदेश, सप्तरी जिल्लाको कोसी नगरपालिका-७ वडनगम्माका ४८ वर्षीय बालकुमार यादव र सोही ठाउँका ४५ वर्षीय रामकिशन सदा रहेका छन् । मंगलबार राति पक्राउ परेका उनीहरूलाई बुधबार डिभिजन वन कार्यालय गाईघाटको हिरासतमा राखेर अनुसन्धान भइरहेको छ ।

डिभिजनल प्रमुख गजेन्द्र श्रेष्ठले ठुलो संख्यामा काठ तस्करी भइरहेको खबर आएलगत्तै खटिएको सबैडिभिजन वन कार्यालयका कर्मचारी, सामुदायिक वन समूह पदाधिकारी र उपभोक्ताको संयुक्त टोलीले उनीहरूलाई नियन्त्रणमा लिएको बताए । आठजनाको समूह रहे पनि अन्य भागेको र दुईजनालाई पक्राउ गरिएको हो ।

सत्र सय बढी पक्राउ

गोविन्द केली	
<i>वीरेन्द्रनगर, भदौ ४</i>	
	
लागुऔषध कारोबारीविरुद्ध प्रहरी अभियान गत आर्थिक वर्षमा तीव्र थियो । एक वर्षको अवधिमा नौ सय ९३ वटा लागुऔषधसम्बन्धी मुद्दा दर्ता हुँदा एक हजार सात सय ६८ जना पक्राउ परे । पक्राउ	

परेकामध्ये एक हजार तीन सय २५ जनाविरुद्ध अभियोग दर्ता गरी अदालतमा पेस गरिएकोमा एक हजार एक सय १३ जना अर्थात् ८४ प्रतिशत प्रतिवादी पुर्षक्षका लागि थुनामा गएको लागुऔषध नियन्त्रण ब्युरोको तथ्यांकले देखाएको छ । यसमा दुई सय १२ जना भने धरोटीमा छुटेका छन् ।	
लागुऔषध नियन्त्रण ब्युरोले सार्वजनिक गरेको तथ्यांकअनुसार अधिल्लो आब २०८१/०८२ को तुलनामा पक्राउ पर्ने व्यक्तिको संख्या ५.५५ प्रतिशतले बृद्ध भएको छ । यसले लागुऔषध कारोबार नियन्त्रण चुनौतीपूर्ण बन्दै गएको भए पनि प्रहरीको निगरानी र कारबाही थप प्रभावकारी भएको संकेत गरेको छ ।	
लागुऔषध कारोबारबाट आर्जन भएको आशंकामा प्रहरीले एक करोड १३ लाख ५४ हजार ६ सय ९४ रूपैयाँ नगदसमेत बरामद गरेको छ । यस्तै कारोबारमा प्रयोग भएका एक सय १५ वटा डिजिटल तराजु, सात सय ५७ वटा मोबाइल फोन, १५ वटा चारपाय्रे तथा ८३	

आफ्नो सन्तान र आफूसमेत कानुनी भ्र्मभ्र्टमा फस्नुपर्ने डारले अभिभावकले पनि प्रहरीलाई भन्दैनन्', उनले भने, 'घटना भित्रिभित्रै लुकाउने गर्नाले पनि बालक र किशोरमा लागुऔषध भुसको आगो भैं सल्किरहेको छ ।'

लागुऔषध कुलतको सञ्जालले सामुदायिक र संस्थागत दुवैखाले स्कुलका विद्यार्थीलाई छोएको छ । कतिपय स्कुलमा बाहिर देखिने घटना भएका छन् भने कतिपयमा सुषुप्त अवस्थामा यसको असर फैलिइरहेको सदरमुकामकै निजी स्कुलका एक शिक्षक बताउँछन् । 'विद्यार्थीमा चुरोट त अहिले सामान्य भैँ भइसकेको छ, लागुऔषध प्रयोगले विद्यार्थीलाई सोभोको असर गरिरहेको छ', उनले भने, 'भित्रिभित्रै सल्किरहेको यो आगो बेलैमा निभाउन सकिएन भने सबैलाई पिरोल्ने देखिएको छ ।'

इलाम बजार, ठुँँदखेलछेउछाउ, पोखरी स्कुलछेउछाउ, चियाबारी, बिब्ल्याँटे, फिक्कल, माई नगरपालिका, चुलाचुली र सूर्योदयलगायत दर्जनौँ स्थानमा अहिले लागुऔषध प्रयोगकर्ता भेटिने गरेका छन् । प्रहरीले पनि बेलाबेला लागुऔषध प्रयोगकर्तालाई नियन्त्रणमा लिन गरेको छ, तर जसरी सहरदेखि गाउँसम्म लागुऔषध फैलिरहेको छ, यसको नियन्त्रणमा पर्याप्त ध्यान पुग्न सकेको छैन । 'सामुदायिक स्कुलका विद्यार्थी पनि यसको कुलतमा छन्', इलामका एक प्रधानाध्यापक भन्छन्, 'स्कुलकै

सर्वसाधारणले लागुऔषध प्रयोगकर्ता प्रायः

धेरैतिर देखिएको भन्दै प्रयोगकर्ता र कारोबारीको सञ्जाल फैलिरहनुलाई गम्भीर चुनौतीका रूपमा लिएका छन् । प्रहरी भने छिटफुट रूपमा यसका प्रयोगकर्ता पक्राउ गरी लागुऔषध 'नियन्त्रणमा सकेसम्म लागिपरेको' जबाफ दिइरहेको छ । जिल्ला प्रहरीको तथ्यांकले यसको प्रयोग र कारोबारमा युवाको संख्या बढी देखाउँछ, तर यसको प्रयोग गर्ने सबैको तथ्यांक नहुने भएकाले पक्राउ परेकाबाहेकको रेकर्ड नहुने गरेको जिल्ला प्रहरी कार्यालयका डिप्टिसी लक्ष्मी भण्डारी बताउँछन् । 'विगत वर्षभन्दा यो वर्ष लागुऔषध प्रयोगकर्ता नियन्त्रणको संख्या केही कम देखिन्छ, तर प्रयोगकर्ता कति छन् भन्ने यकिन विवरण हुँदैन', उनले भने, 'प्रहरीले सूचना पाएसम्म नियन्त्रण गर्छ तर प्रहरी मात्रैको नियन्त्रणले यो समस्या समाधान हुँदैन, व्यक्ति स्वयं, परिवार र समाजको सहयोग आवश्यक पर्छ ।' जिल्ला प्रहरी कार्यालयका सूचना अधिकारीसमेत रहेका डिएसपी भण्डारीले लागुऔषध नियन्त्रणका लागि प्रहरीले समेत स्कुलहरुमा सचेतना अभियान सञ्चालन गरिरहेको बताए ।

सवारी साधनको लिलाम वित्री सम्बन्धी सूचना

(सूचना प्रकाशित मिति: २०८३/४/५ गते)

यस महासंघले प्रयोग गरिरहेको तपसिल वमोजिनको सवारी साधन जहाँ जे जस्तो अवस्थामा छ सोही अवस्थामा गोप्य शिलबन्दी बोलपत्रमाफत लिलाम बित्री जानुपर्ने भएकोले यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ । इच्छुक व्यक्ति, संघ/संस्था, फर्म वा कम्पनीहरुले यस महासंघको कार्यालय पुल्चोक, ललितपुरमा सवर्षकै गरी यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले १५ दिनभित्र कार्यालय सयनयमा गोप्य शिलबन्दी बोलपत्र प्रस्ताव पेश गर्नुहुन आह्वान गरिन्छ । लिलाम वित्री हुने सावरी साधनको विवरण निम्नानुसार छ ।

सि.न	सवारीको किसिम	सवारी नं.	न्यूनतम कूल्य रु. (बु.अ.कर सहित)
१.	टाटा जीप-Sumo Gold EX बनेको साल:२०१९	प्रदेश ३-०१-०२२ प ४५१२	१६,००,०००/- (अक्षरेपी सोह्र लाख मात्र)
२.	होण्डा युनिकन मोटरसाईकल बनेको साल:२०२१	वागमती प्रदेश-०२ ०२७ प ८५८३	१,३५,०००/- (अक्षरेपी एक लाख पैतीस हजार मात्र)
३.	बजाज पल्सर मोटरसाईकल बनेको साल:२०१८	बा ९९ प ९०२६	१,१०,०००/- (अक्षरेपी एक लाख दश हजार मात्र)
४.	बजाज पल्सर मोटरसाईकल बनेको साल:२०१८	बा ९९ प ६०७६	१,०५,०००/- (अक्षरेपी एक लाख पाँच हजार मात्र)

पूनरव: बोलपत्र फारम यस महासंघबाट रु. १०००/- (पछि फिर्ता नहुने गरी) बुझाई प्राप्त गर्न सकिनेछ । लिलाम बित्री हुने सवारी साधन सबैबन्दी अन्य शर्त तथा बन्देजहरु लगायतका विस्तृत जानकारी बोलपत्र फारममा उल्लेख गरिएको छ । साथै, सर्वोद गर्न चाहेको सवारी साधन सबैबन्धमा थप जानकारीको लागि ध्व्र अवलोकन गर्न चाहेता कार्यालय सयनयभित्र यस महासंघमा सवर्षकै गरी जानकारी लिन र अवलोकन गर्न सकिनेछ ।

NCF NATIONAL COOPERATIVE FEDERATION OF NEPAL LTD.
राष्ट्रिय सहकारी महासंघ लि. नेपाल
Pulchowk, Lalpur, Tel: +977-1-5010116, 5010033, 5010089
Email: ncf@nclink.com, ncfco@nepal.com,Website: www.ncfepa.com.np

जन्ममृत्यु संस्कारमा ६ सय परिवारले पाए चामल

गोल्डेन बूढा

जुम्ला, भदौ ४

जन्म र मृत्यु संस्कारमा चामल जुटाउन ऋण खोज्नुपर्ने जुम्लाका विपन्न परिवारको बाध्यता केही घटेको छ । सरकारले साबिक कर्णालीका पाँच जिल्लामा सञ्चालन गर्दै आएको जन्म-मृत्यु संस्कारका लागि नि:शुल्क चामल वितरण कार्यक्रमअन्तर्गत प्रतिव्यक्ति ३० किलो चामल उपलब्ध गराउन थालेपछि संस्कारको खाद्यान खर्चमा विपन्न परिवारलाई राहत पुगेको हो ।

जुम्लामा आर्थिक वर्ष २०८२/८३ मा जन्मतर्फ ५८२ र मृत्युतर्फ ५४ गरी ६ सय ३६ जनाका परिवारले यस्तो सुविधा लिएका छन् । खाद्य व्यवस्था तथा व्यापार कम्पनी लिमिटेड शाखा कार्यालय जुम्लाका अनुसार उनीहरूलाई २७१.२० क्विन्टल चामल वितरण गरिएको छ । यसको मूल्य २४ लाख ५ सय ८० रूपैयाँ बराबर छ । चामलसँगै सरकारले दुर्गम क्षेत्रबाट सदरमुकामसम्म सेवा लिन आउने सेवाग्राहीलाई दूरीका आधारमा ढुवानी खर्चसमेत दिँदै

कामना सेवा विकास बैंक लि.

Kamana Sewa Bikas Bank Ltd.

कामना सेवा विकास बैंक लिमिटेडको स्वामित्वमा रहेको गैर बैकिङ्ग सम्पति लिलाम बित्री सम्बन्धि ७ दिने सार्वजनिक सूचना

प्रकाशित मिति : २०८३/०५/०४

कामना सेवा विकास बैंकको स्वामित्वमा रहेको गैर बैकिङ्ग सम्पतिहरु (घर/जग्गा) जहाँ जे जस्तो अवस्थामा छ सोही अवस्थामा लिलाम बित्रीका लागि यो ७ दिन सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरिएको छ । अतः यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ७ औँ दिन अर्थात मिति २०८३/०५/११ गते दिनेको ४:०० बजे (सो दिन सार्वजनिक विदा परेमा सो लगत्तै बैंक खुलेको दिन) भित्र तपशिलमा उल्लेखित अचल सम्पति खरिद गरिलन इच्छुक व्यक्ति/फर्म/कम्पनीहरुलाई बोलपत्र फारममा उल्लेखित शर्तको अधीनमा रही गोप्य सिलबन्दी बोलपत्र कामना सेवा विकास बैंक लिमिटेडको पायक पर्ने जुनसुकै शाखा कार्यालयहरु वा कर्जा असुली विभाग, ज्ञानेश्वर, काठमाडौँमा पेश गर्नु हुन आन्हान गरिन्छ । तोकिएको समय भित्र प्राप्त बोलपत्रहरु यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ११ औँ दिन अर्थात २०८३/०५/१५ गते (सो दिन सार्वजनिक विदा परेमा सोको लगत्तै बैंक खुलेको दिन) दिनको ठीक ४:०० बजे यस बैंकको कर्जा असुली विभाग, ज्ञानेश्वर, काठमाडौँमा खोलिए हुँदा उक्त दिन बोलपत्रदाता वा प्रतिनिधिलाई उपस्थित हुन सूचित गरिन्छ । तर, बोलपत्रदाताको अनुपस्थितिले बोलपत्र खोल्न कुनै बाधा पर्ने छैन ।

क्र.सं.	जिल्ला	गा.पा./न.पा.	सिट नं.	किता नं.	क्षेत्रफल/(वर्गमिटर)	कैफियत
१	नवलपरासी (बर्दघाट सुस्ता पूर्व)	दुम्कीबास-०३	३	४०५	५,२१०	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		दुम्कीबास-०३	३	४०६	९२०	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		अग्र्यौली-०६	६ग	६०६	०-५-१४-० (१९४६.८५)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		अग्र्यौली-०६	६ग	५७३	०-४-४-० (१४२९.०५)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		हटिया-०१	१	८९७६	०-०-५-० (८४.६५)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
२	मकवानपुर	हटिया-०१	१	६९७८	०-०-३-० (४०.७९)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		हटिया-०१	१	९११४	०-०-८-७५-० (१४८.१४)	घर लगायत सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		हटिया-०१	१	९११६	०-०-६-५-० (११०.०५)	घर लगायत सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		हटिया-०१	१	९११८	०-०-४-७५-० (८०.४२)	घर लगायत सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		रम्घा-०७	७	९६३	०-१२-०-१ (३८३.५४)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
३	लमजुङ्ग	रम्घा-०७	७	२९६९	०-४-२-० (१७४.८८)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
४	प्यूठान	बाङ्गेसाल-०५	५	११५२	१४	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		बाङ्गेसाल-०५	५	११५१	१६३	घर लगायत सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		बाङ्गेसाल-०५	५	१२१०	६६०	घर लगायत सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		दमक-१४	१७९००१५२५	१११	३५४.४८	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
५	भ्पापा	शिवगंज-०९	९	१४२८	०-१२-१५-० (४३१७.६५)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		मध्यमल्ला-०५	५ड	३४	०-०-६-० (१०१.५९)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		मध्यमल्ला-०५	५च	२९१	०-१-०-० (३३८.५८	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		मध्यमल्ला-०५	५च	८३२	०-१-०-० (३३८.५८)	घर लगायत सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		मध्यमल्ला-०८	८ड	३०८	०-३-०-० (१०१५.९२)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
६	मोरङ	मध्यमल्ला-०८	८ड	४०५	०-२-१२-२ (८८८.८८)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		मध्यमल्ला-०१	१ड	६४४	०-०-१५-० (२५३.९४)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		मध्यमल्ला-०५	५घ	४९०४	०-१०-१६-० (३६५७.१८)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		बधरवन-०९	९ओ	५१६	०-१८-०-० (६०९५.३४)	घर लगायत सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
७	रुपन्देही	श्रानन्दवन-०८	८ख	८८९	०-०-१६-० (२७०.९१)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		गंगोलिया-०२	२क	९९८	०-१-०-० (३४७.०४)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		केरवानी-०५	५ख	७०६	०-४-९-० (१५९६.९५)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		केरवानी-०५	५ख	७०८	०-३-११-० (१२०२.१७)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		गंगोलिया-०२	२क	७	०-२-३-० (७२७.९५)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
८	स्याङ्जा	वालिङ्ग-०४	४	२०६०	०-३-०-० (९५.३९)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		वालिङ्ग-०४	४	२०६१	०-३-०-० (९५.३९)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		वालिङ्ग-०४	४	२०६२	०-३-०-० (९५.३९)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		वालिङ्ग-०४	४	२०६३	०-३-०-२ (९९.३६)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		नैनपुर-०५	५ ख	३५३	०-३-०-० (१०१५.८१)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
९	सिराहा	नैनपुर-०५	५ ख	८४२	०-०-७-० (११८.५१)	घर लगायत सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
१०	बाँके	चटार-०१	१ क	६३३	०-१-०-० (३३८.६३)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
११	तनहुँ	फराकचौर-०७	७ ज	६३१	०-१५-०-० (४७६.९४)	घर लगायत सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
१२	दोलखा	चरिकोट-०४	४	६४३९	(१२२.००)	घर लगायत सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		चरिकोट-०४	१५८१२४५२	६६३	(४५.००)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		चरिकोट-०२	१५८१२४५	२३८४	(९८४.००)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		चरिकोट-०४	१५८१२४५२	६७१	(३४५.००)	घर लगायत सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		चरिकोट-०२	१५८१२४५	२३८७	(१३३०.००)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
१३	रुपन्देही	चरिकोट-०४	१५८१२४५२	६७३	(२००.००)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
		केरवानी-०८	८ ख	१७५८	०-०-७-० (११८.५१)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
१४	नवलपरासी (ब.सु.प)	माकर-६	६ घ	२०४	०-५-१२-० (१८६९.३८)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
१५	भ्पापा	दुवागडी-०१	१	७३१	०-१६-०-० (४४१८.०८)	सम्पूर्ण लिगलगापात समेत
१६	भ्पापा	घैलाडुब्जा-०८	८	३२६९	०-६-०-० (२०३१.७८)	घर लगायत सम्पूर्ण लिगलगापात समेत

थप जानकारी:

- बोलपत्र सम्बन्धी शर्तबन्देज सहितको बोलपत्र फारम बैंकको कर्जा असुली विभाग, ज्ञानेश्वर, काठमाडौँ वा कामना सेवा विकास बैंकको पायक पर्ने जुनसुकै शाखा कार्यालयहरुबाट प्राप्त गर्न सकिनेछ । साथै बोलपत्र फारममा उल्लिखित शर्त बन्देजहरु समेत यसै सूचनाको अभिन्न अङ्ग हुनेछ ।
- लिलाम हुने सम्पति निरीक्षण अवलोकन गर्नुपरेमा वा लिलाम सम्बन्धी विस्तृत जानकारी आवश्यक भएमा बैंकको कर्जा असुली विभाग, ज्ञानेश्वर, काठमाडौँ वा कामना सेवा विकास बैंकको पायक पर्ने जुनसुकै शाखा कार्यालयहरुमा कार्यालय समय भित्र सम्पर्क राख्न सकिनेछ ।
- माथि उल्लेखित क्र.सं. अनुसार खरिद गर्न चाहेको सम्पतिको लागि छुट्टा छुट्टै मूल्य उल्लेख गरी बोलपत्र पेश गर्नुपर्नेछ ।
- बैंकलाई स्वीकार्य हुने बोलपत्र प्राप्त भएको अवस्थामा छुट्टा छुट्टै रुपमा बित्री गर्न सकिनेछ ।
- अन्य शर्तबन्देजहरु बोलपत्रमा उल्लेख गरे बमोजिम हुनेछ ।

केन्द्रीय बैंकको नेतृत्व संरचना फेर्ने विधेयक स्वीकृत

काठमाडौँ, भदौ ४ (नागरिक)- सरकारले देशको मौद्रिक अधिकारी र वित्तीय क्षेत्रको नियमनकारी निकाय नेपाल राष्ट्र बैंकको सर्वोच्च नेतृत्व संरचनामा दू्रगामी फेरबदलको तयारी अघि बढाएको छ। प्रतिनिधिसभाअन्तर्गतको अर्थ समितिले नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन-२०५८लाई संशोधन गर्न बनेको विधेयक पारित गर्दै गभर्नर, डेपुटी गभर्नर र सञ्चालक समिति सदस्यहरूको विद्यमान पाँच वर्षे पदावधिलाई दुई वर्षे कटाएर तीन वर्षमा सीमित गर्ने निर्णय गरेको हो।

बिहीबार बसेको अर्थ समितिको बैठकले ऐनको दफा १८लाई पूर्ण रूपमा प्रतिस्थापन गर्दै पदावधि घटाउने नयाँ कानुनी ढाँचा अनुमोदन गरेको हो। समितिका सचिव लक्ष्मण अर्यालका अनुसार संशोधित व्यवस्थामा तीनवर्षे कार्यकाल पूरा भएपछि कार्यसम्पादन मूल्यांकनका आधारमा सरकारले चाहेमा थप दुई वर्षका लागि पुनः नियुक्ति गर्न सक्ने ढोका खुला राखिएको छ। संसद्का दुवै सदनबाट पारित भई राष्ट्रपतिबाट प्रमाणीकरण भएपछि कार्यान्वयनमा आउने यो प्रावधानले केन्द्रीय बैंकको नेतृत्वमाथि कार्यसम्पादनका आधारमा सरकारको राजनीतिक तथा प्रशासनिक नियन्त्रणलाई अफ्न कसिलो बनाउने देखिन्छ। बाहि्रबाट हेर्दा कुल पदावधि पाँच वर्ष नै कायम रहन सक्ने सम्भावना छान्दिए पनि तीन वर्षपछि नै गभर्नर वा डेपुटी गभर्नरलाई विदा गर्न सक्ने अख्तियारी सरकारले आफ्नो हातमा राखेको छ।

रावल बने नयाँ डेपुटी गभर्नर

ऐन संशोधनको रणनीतिक हलचलबिच नेपाल राष्ट्र बैंकको लामो समयदेखि रित्त रहेको दोस्रो डेपुटी गभर्नर पदमा दीर्घबहादुर रावल नियुक्त भएका छन्। गभर्नरको सिफारिसमा मन्त्रिपरिषद्द्वारा नियुक्त रावलले बिहीबार नै गभर्नर प्रा. डा. विश्वनाथ पौडेलसमक्ष पद तथा गोपनीयताको शपथ ग्रहण गरी पदबहाली गरेका हुन्। चार महिनाअघि किरण पण्डित डेपुटी गभर्नर नियुक्त भए पनि अर्को पद खाली रहँदै आएको थियो।

नवनियुक्त डेपुटी गभर्नर रावलसँग बैकिङ नियमन, वित्तीय अपराध नियन्त्रण र मौद्रिक अनुसन्धानको गहन अनुभव छ। नेपाल बैंक लिमिटेडको सहायक प्रबन्धकबाट वित्तीय यात्रा सुरु गरेका रावल पछि राष्ट्र बैंक प्रवेश गरेका हुन्। उनी सन् २०१८मा लोकसेवा आयोगले लिएको आन्तरिक खुला प्रतिस्पर्धाबाट निर्देशक पदमा देशभरमै प्रथम भएका थिए। पछिल्लो समय बैंक सुपरिवेक्षण विभागका प्रमुख रहेका रावलले सन् २०१९देखि २०२४ सम्म सम्पत्ति शुद्धीकरण तथा आतंकवादी क्रियाकलापमा वित्तीय लगानी नियन्त्रण गर्ने वित्तीय जानकारी एकाइ (एफआइयु) को सफल नेतृत्व सम्हालेका थिए। काठमाडौँ विश्वविद्यालयबाट विद्यावारिधिको शोधार्थी रहेका रावलले अर्थशास्त्र, व्यवस्थापन (एमबिए) र समाजशास्त्रमा स्नातकोत्तर गरेका छन्।

गोविन्द केसी

वीरेन्द्रनगर, भदौ ४

वीरेन्द्रनगर नगरपालिका आयोजना कार्यान्वयन समितिले भेरी पम्पिङ उपआयोजना दोस्रो चरणको दोस्रो प्याकेजअन्तर्गतको हाल सञ्चालनमा रहेको बोलपत्र प्रक्रिया रद्द गरी पुनः बोलपत्र आह्वान गर्ने निर्णय गरेको छ। जसले गर्दा दुई वर्ष निर्माण कार्य ढिलो हुने जनाइएको छ।

नगरपालिका आयोजना कार्यान्वयन समितिको ३४औँ बैठकले विश्व बैंकबाट प्राप्त सुझाव, विद्यमान खरिद प्रक्रियामा देखिएका समस्या तथा प्रतिस्पर्धात्मकता र पारदर्शितासम्बन्धी विषयलाई ध्यानमा राख्दै हालको बोलपत्र प्रक्रिया रद्द गर्ने निर्णय गरेको जनाइएको छ। कार्यान्वयन समितिको बैठक २०८३ साउन ३० गते बसेको थियो।

भेरी पम्पिङ उपआयोजना नेपाल सरकार र विश्व बैंकको सहयोगमा सञ्चालन भइरहेको खानेपानी सम्बन्धी महत्त्वपूर्ण आयोजना हो। दोस्रो प्याकेजका लागि बोलपत्र आह्वान गर्दा पटक-पटक बोलपत्र कागजात संशोधन गर्नुपरेको थियो। अन्तिम रूपमा सात वटा बोलपत्र दर्ता भएका थिए। ती बोलपत्रको प्राविधिक मूल्यांकन गरी विश्व बैंकबाट समेत ‘आर्पात नभएको’ भन्ने स्वीकृति प्राप्त भइसकेको अवस्थामा खरिद प्रक्रिया निरन्तरता दिने वा रद्द गरी पुनः बोलपत्र आह्वान गर्ने विषयमा निर्णय लिनुपर्ने अवस्था आएको थियो। केही बोलपत्रदाताले नेपाल सरकारको विद्युतीय खरिद प्रणालीमा देखिएको प्राविधिक समस्याका कारण प्रतिस्पर्धा पारदर्शी हुन नसकेको भन्दै विश्व बैंकमा निवेदन दिएका थिए। त्यसपछि विश्व बैंकले प्रतिस्पर्धात्मकता, पारदर्शिता र लागत प्रभावकारितालाई ध्यानमा राख्दै पुनः प्राविधिक मूल्यांकन गर्ने वा पुनः बोलपत्र आह्वान गर्ने विकल्प अघि सारेको थियो।

भेरी लिफ्टिङ आयोजनाबाट प्रभावित हुने वीरेन्द्रनगर।

तस्विर : गोविन्द केसी/नागरिक

यही विषयमा नगरपालिका आयोजना कार्यान्वयन समितिको ३४ औँ बैठकमा सम्बन्धित सरोकारवालालाई जानकारी गराउँदै विस्तृत छलफलपछि समितिले हालको खरिद प्रक्रिया रद्द गरी संशोधित बोलपत्र कागजातका आधारमा पुनः बोलपत्र आह्वान गर्ने निर्णय गरेको हो।

समितिको यो निर्णयसँगै सुर्खेत उपत्यकाको दीर्घकालीन खानेपानी समस्या समाधान गर्ने अपेक्षा गरिएको भेरी पम्पिङ आयोजना अझै ढिलो हुने जोखिम बढेको छ। यसअघि पहिलो पटक बोलपत्र आह्वान भएको मितिदेखि प्राविधिक मूल्यांकन प्रतिवेदन स्वीकृत हुने चरणसम्म पुग्न मात्रै करिब एक वर्ष ६ महिना १८ दिन लागेको थियो। अब पुनः बोलपत्र आह्वान, मूल्यांकन, विश्व बैंकको स्वीकृति तथा सम्झौतालगायतका प्रक्रिया पूरा गर्ने थप करिब दुई वर्षसम्म लाग्न सक्ने देखिएको छ।

भेरी पम्पिङ आयोजनाको दोस्रो प्याकेजमा पुराना संरचनाको मर्मत तथा सुधारसँगै सुर्खेत उपत्यकाभित्रको पुरानो

खानेपानी वितरण प्रणाली विस्थापित गरी करिब आठ सय किलोमिटर नयाँ पाइपलाइन विस्तार गर्ने लक्ष्य राखिएको छ। यसबाट उपत्यकामा नियमित र सहज खानेपानी आपूर्ति गर्ने योजना रहेको छ। आयोजनाको पहिलो चरणअन्तर्गत पानी संकलन केन्द्र, पानी प्रशोधन प्रणाली र मुख्य प्रसारण लाइन निर्माणको काम अघि बढिरहेको छ। दोस्रो प्याकेजको खरिद प्रक्रिया रद्द भएपछि उपत्यकाको दीर्घकालीन खानेपानी समस्या छिटो समाधान हुने आशा नभएको सरोकारवालाले बताए।

नगरपालिका आयोजना कार्यान्वयन समितिको निर्णयले खरिद प्रक्रियालाई थप पारदर्शी, प्रतिस्पर्धात्मक र कानुनसम्मत बनाउने अवसर दिएको भए पनि आयोजनाको कार्याव्यवस्था थप ढिलाइ हुने चुनौती थपिएको छ।

यस निर्णयप्रति सुर्खेत उपत्यका खानेपानी संस्थाले भने असहमति जनाएको छ। संस्थाको साउन ३१ गते बसेको बैठकले विश्व बैंकले औल्याएका प्राविधिक कमजोरी

सुधार गर्दै हालकै खरिद प्रक्रियालाई अघि बढाउनुपर्ने निर्णय गरेको थियो। संस्थाले विश्व बैंकबाट ‘नो अब्जेक्सन लेटर’ प्राप्त भइसकेको र प्राविधिक रूपमा योग्य बोलपत्रदातालाई आर्थिक प्रस्ताव खोल्ने प्रक्रियामा लैजानुपर्ने अवस्थामा बोलपत्र रद्द गर्नुले आयोजना थप पछाडि धकेल्ने र आर्थिक भार बढ्ने निष्कर्ष निकालेको छ। खानेपानी संस्थाका अध्यक्ष तथा समिति सदस्य कुलमणि देवकोटाले बोलपत्र रद्द गर्ने निर्णयमा आफूहरूलाई छलेर निर्णय गराइएकोप्रति आपर्ति जनाए। ‘बोलपत्र रद्द गर्नाले आर्थिक भार थपिनुका साथै वीरेन्द्रनगरमा खानेपानी खुवाउने समय वर्षौं धर्काउने छ।’ अध्यक्ष देवकोटाले भने, बोलपत्र रद्द गर्ने निर्णय गम्भीर त्रुटि छ। यसको पक्षमा मेरो संस्था हुँदैन।’

आयोजना प्रमुख रविन्द्र रायले विश्व बैंकले इ-बिडिङ प्रणालीमै प्रश्न उठाएकाले पुरानो प्रक्रिया रद्द गरिएको बताए। उनले नेपालको इबिडिङ प्रणालीमै समस्या आएको उजुरीका कारण विश्व बैंकबाटै अर्थ मन्त्रालयसँग समन्वय गरेर ठेक्का रद्द गरिएको हो।

उनले भने, ‘अब, नयाँ टेन्डर प्रक्रिया हाईक्रीबाटै हुनेछ।’

बोलपत्र रद्द नगर्न संस्थाको आग्रह सुर्खेत उपत्यका खानेपानी उपभोक्ता संस्थाले भेरी पम्पिङ खानेपानी आयोजना, प्याकेज-२ को हाल सञ्चालनमा रहेको खरिद प्रक्रिया रद्द नगर्न सम्बन्धित निकायलाई आग्रह गरेको छ। संस्थाका अध्यक्ष कुलमणि देवकोटाको अध्यक्षतामा साउन ३१ गते बसेको मूल उपभोक्ता समितिको बैठकले जारी खरिद प्रक्रिया रद्द गरी पुनः बोलपत्र आह्वान गर्दा आयोजना थप ढिलो हुने र वीरेन्द्रनगरवासीले खानेपानीको थप संकट व्यहोर्नुपर्ने निष्कर्ष निकाल्दै प्रक्रिया यथावत् अघि बढाउन आग्रह गर्ने निर्णय गरेको हो।

संस्थाका अनुसार भेरी पम्पिङ उपआयोजना प्याकेज-२ को बोलपत्र २०८२ पुस ८ गते आह्वान गरिएको थियो। बोलपत्र पेश गर्ने अन्तिम मिति २०८२ चैत ६ गतेसम्म सात वटा बोलपत्र दर्ता भएका थिए। ती बोलपत्रको प्राविधिक मूल्यांकन गरी नगरस्तरीय आयोजना कार्यान्वयन समितिको २४ औँ बैठकबाट निर्णय गरिएपछि २०८३ वैशाख २६ गते विश्व बैंकको ‘नो अब्जेक्सन’ का लागि पेश गरिएको थियो।

विश्व बैंकबाट प्राप्त सुझावअनुसार मूल्यांकन प्रतिवेदन संशोधन गरी पुनः पठाइएको र २०८३ असार २६ गते मूल्यांकन प्रतिवेदनमा विश्व बैंकबाट ‘नो अब्जेक्सन’ प्राप्त भएको संस्थाले जनाएको छ। त्यसपछि प्राविधिक मूल्यांकनमा सरावत रूपमा प्रभावशाली हेरिएका बोलपत्रदाताको आर्थिक प्रस्ताव खोल्न सक्न प्रकाशन तथा पत्राचारसमेत भइसकेको संस्थाको निर्णयमा उल्लेख छ। विश्व बैंकको सिफारिसअनुसार जारी खरिद प्रक्रिया रद्द गरी संशोधित व्यवस्थासहित नयाँ बोलपत्र आह्वान गर्ने तयारी भएपछि संस्थाले त्यसप्रति असहमति जनाएको हो।

‘बेस्ट वेस्टर्न सिराइचुली होटल’को सेवा सुरु

चितवन, भदौ ४ (नागरिक)- चितवनको भरतपुर-२०, स्थित अग्रणी होटलका रूपमा स्थापित होटल सिराइचुली विश्वकै प्रमुख होटल ब्राण्डमध्ये एक ‘बेस्ट वेस्टर्न होटल्स एन्ड रिसोर्ट’ सँग आबद्ध भएको छ।

यससँगै बिहीबारदेखि ‘बेस्ट वेस्टर्न सिराइचुली होटल’को नामबाट सेवा सञ्चालन सुरु गरेको छ। होटलमा आयोजित औपचारिक समारोहमा सिराइचुली होटलका अध्यक्ष चुडामणि खनाल र बेस्ट वेस्टर्न इन्टरनेशनलका सिइओ तथा अध्यक्ष ह्यारी डोडले सम्झौता पत्रमा हस्तान्तरण गर्दै

औपचारिक रूपमा ‘बेस्ट वेस्टर्न सिराइचुली होटल’ शुभारम्भ भएको घोषणा गरेका थिए।

सो क्रममा बोल्दै अध्यक्ष खनालले होटल सिराइचुलीले स्थापनाकालदेखि नै गुणस्तरीय सेवा प्रदान गर्दै आइरहेको बताए। होटल सिराइचुलीलाई ‘बेस्ट वेस्टर्न’लाई हस्तान्तरण गर्नुको मुख्य उद्देश्य नै होटलको सेवा र गुणस्तरलाई अन्तर्राष्ट्रिय मापदण्ड अनुसार बनाउनु रहेको बताए। ‘बेस्ट वेस्टर्न’को अन्तर्राष्ट्रिय अनुभव, ब्राण्ड, पहिचान, व्यवस्थापन, क्षमता र विश्वव्यापी नेटवर्कले होटल सिराइचुलीलाई अगामी

दिनमा अफ्न सफल बनाउन महत्त्वपूर्ण योगदान दिने छ। साथै यस कार्यबाट पर्यटनमा वृद्धि हुने विश्वास लिएका छौं,

लगानी र व्यापारका क्षेत्रमा दुवै देशाधिक सहकार्यका सम्भावना अफ्न विस्तार हुँदै गएको धारणा राखे। कार्यक्रममा बेस्ट वेस्टर्न इन्टरनेशनलका सिइओ तथा अध्यक्ष ह्यारी डोड, बेस्ट वेस्टर्न इन्टरनेशनलकी प्रबन्ध निर्देशक टिना, नेपाल प्रतिनिधि आर्यन बादेलालगायतले मन्तव्य व्यक्त गरेका थिए।

सिराइचुलीको यो आबद्धता चितवनको आतिथ्य तथा पर्यटन क्षेत्रमा पिछ्ल्ला वर्षमा भएको महत्त्वपूर्ण विकासमध्ये एक हो। यसले व्यवसाय तथा पर्यटन गन्तव्यका रूपमा भरतपुरको अन्तर्राष्ट्रिय पहिचान थप बलियो बनाउने अपेक्षा गरिएको छ। यस होटलको लगानी एक अर्ब रुपैयाँ खर्च गरिएको छ। नयाँ ब्राण्ड पहिचानसँगै होटलका पाहुनाले बेस्ट वेस्टर्नको विश्वव्यापी बुकिङ प्रणाली, अन्तर्राष्ट्रिय लोयल्टी कार्यक्रम तथा १०० भन्दा बढी देश तथा क्षेत्रमा मान्यता प्राप्त सेवा र गुणस्तरको मापदण्डको लाभ लिन सक्नेछन्। यद्यपि होटलले यसअघि स्थापित गरेको स्थानीय पहिचान तथा मौलिक नेपाली आतिथ्यतालाई भने निरन्तरता दिने जनाएको छ।

यस होटलले स्वदेशी तथा विदेशी पर्यटक, व्यवसायी, सम्मेलन, विवाह तथा विभिन्न कार्यक्रमका समूहलाई सेवा प्रदान गर्दै आएको छ। होटलमा चार श्रेणीका ७१ वटा कोठा तथा सुइट रहेका छन्। कोठाबाट सह्र वा हिमाली दृश्य अवलोकन गर्न सकिने व्यवस्था रहेको छ। होटल परिसरमा तीनवटा भोजन तथा बार सेवा सञ्चालनमा छन्। बैठक तथा कार्यक्रमका लागि होटलमा ४०० जनासम्म अद्वे बैक्चेट हल, बोर्डरूम तथा पिडिआरको व्यवस्था छ। मनोरञ्जन तथा स्वास्थ्यसम्बन्धी सुविधाअन्तर्गत स्फुट्य स्विमिङ पुल, जिम र स्पा सेवा उपलब्ध छन्। बेस्ट वेस्टर्न होटल एन्ड रिसोर्ट विश्वका दूला होटल ब्राण्डमध्ये एक हो। यसको नेटवर्क १०० भन्दा बढी देश तथा क्षेत्रमा फैलिएको छ। दशकौँको आतिथ्य अनुभवमा आधारित ब्राण्डले गुणस्तर, आराम तथा सेवाको निरन्तर मापदण्डका लागि अन्तर्राष्ट्रिय यात्रुभाष पहिचान बनाएको छ।

Invitation for Bids

Proposal for Supply of Four Wheel Vehicle

Issue Date: August 21, 2026

Deadline for Submission: August 27, 2026 (within 5:00 PM)

Citizens Bank International Limited established under the Bank and Financial Institution Act 2063, having its Head Office at Narayanhiti Path, Kathmandu invites sealed Bid for "Proposal for Supply of Four Wheel Vehicle" from Nepal Registered Suppliers.

Bids will be opened in the presence of Bidder's representatives who choose to attend on 11:00 hours of August 31, 2026. In case of holiday on the mentioned date; the bids will be opened on the same time on the next working date. Bidders who have submitted their proposals are expected to make their presence on a date and time allocated by the Bank. The Bank, at its sole discretion; reserves all the rights to accept or reject the tender process, wholly or partly; any or all at any time without assigning any reason whatsoever.

General Service Department (GSD)

P.O.Box 19681

Narayanhiti path, Kathmandu, Nepal

Telephone : +977-01-4527842,+977-01-4527843

Fax 977-01-4527044, Email: gsd@ctznbank.com

THE BANKER

BANK OF THE YEAR

THE BANKER

BANK OF THE YEAR

www.ctznbank.com

शेयरमा हकदावी सम्बन्धी ३५ दिने सूचना

यस नेपाल एसबिआई मर्चेण्ट बैंकिङ्ग लिमिटेडले शेयर रजिष्ट्रार सेवा प्रदान गरेका तपसिलमा उल्लिखित विभिन्न कम्पनीको तपसिलमा उल्लेख गरे बमोजिम शेयर प्रमाणपत्र हराएको भनी सो को यद्दामा प्रतिलिपी प्रमाणपत्र जारी गरिदिने सम्बन्धमा आवश्यक कागजातसाथ तपसिलमा उल्लिखित निवेदनहरूको यस मर्चेण्ट बैंकिङ्ग समक्ष निवेदन पेश हुन आएको हुँदा सो माथि कसैको हकदावी भएमा यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ३५ दिन भित्र सम्रमाण यस नेपाल एसबिआई मर्चेण्ट बैंकिङ्ग लिमिटेड कमलादी मार्ग, काठमाण्डौमा हकदावी गर्न आउनुहोला । अन्यथा निवेदन माग बमोजिम शेयरको प्रतिलिपी प्रमाणपत्र जारी भईजाने व्यहोरा यसै सूचनाद्वारा जानकारी गराईन्छ ।

तपसिल

क्र.सं.	शेयरधनीको नाम	बाबुको नाम	बाजेको नाम	ठेगाना	शेयर प्र.प.नं.	शेयर संख्या
१.	निधिन कुमार श्रेष्ठ	रघुनाथ श्रेष्ठ	नरेश श्रेष्ठ	बस्तर, ८ गडहिंग्गि सल्लोही	१०१२०	१०
२.	उषा शर्मिष्ठा	रत्ननाथ भट्टराई	विश्वनाथ भट्टराई	बाजुराबाट, ४ काठमाण्डौ	१२४२२०	११
३.	पवन कुमार पञ्चवाल	दुर्गाचन्द अग्रवाल	बेम चन्द अग्रवाल	जायरेबर, १ काठमाण्डौ	१२४२२०, १२४२२१, १२४२२२, १२४२२३, १२४२२४, १२४२२५, १२४२२६, १२४२२७, १२४२२८, १२४२२९, १२४२३०, १२४२३१, १२४२३२, १२४२३३, १२४२३४, १२४२३५, १२४२३६, १२४२३७, १२४२३८, १२४२३९, १२४२४०, १२४२४१, १२४२४२, १२४२४३, १२४२४४, १२४२४५, १२४२४६, १२४२४७, १२४२४८, १२४२४९, १२४२५०, १२४२५१, १२४२५२, १२४२५३, १२४२५४, १२४२५५, १२४२५६, १२४२५७, १२४२५८, १२४२५९, १२४२६०, १२४२६१, १२४२६२, १२४२६३, १२४२६४, १२४२६५, १२४२६६, १२४२६७, १२४२६८, १२४२६९, १२४२७०, १२४२७१, १२४२७२, १२४२७३, १२४२७४, १२४२७५, १२४२७६, १२४२७७, १२४२७८, १२४२७९, १२४२८०, १२४२८१, १२४२८२, १२४२८३, १२४२८४, १२४२८५, १२४२८६, १२४२८७, १२४२८८, १२४२८९, १२४२९०, १२४२९१, १२४२९२, १२४२९३, १२४२९४, १२४२९५, १२४२९६, १२४२९७, १२४२९८, १२४२९९, १२४३००, १२४३०१, १२४३०२, १२४३०३, १२४३०४, १२४३०५, १२४३०६, १२४३०७, १२४३०८, १२४३०९, १२४३१०, १२४३११, १२४३१२, १२४३१३, १२४३१४, १२४३१५, १२४३१६, १२४३१७, १२४३१८, १२४३१९, १२४३२०, १२४३२१, १२४३२२, १२४३२३, १२४३२४, १२४३२५, १२४३२६, १२४३२७, १२४३२८, १२४३२९, १२४३३०, १२४३३१, १२४३३२, १२४३३३, १२४३३४, १२४३३५, १२४३३६, १२४३३७, १२४३३८, १२४३३९, १२४३४०, १२४३४१, १२४३४२, १२४३४३, १२४३४४, १२४३४५, १२४३४६, १२४३४७, १२४३४८, १२४३४९, १२४३५०, १२४३५१, १२४३५२, १२४३५३, १२४३५४, १२४३५५, १२४३५६, १२४३५७, १२४३५८, १२४३५९, १२४३६०, १२४३६१, १२४३६२, १२४३६३, १२४३६४, १२४३६५, १२४३६६, १२४३६७, १२४३६८, १२४३६९, १२४३७०, १२४३७१, १२४३७२, १२४३७३, १२४३७४, १२४३७५, १२४३७६, १२४३७७, १२४३७८, १२४३७९, १२४३८०, १२४३८१, १२४३८२, १२४३८३, १२४३८४, १२४३८५, १२४३८६, १२४३८७, १२४३८८, १२४३८९, १२४३९०, १२४३९१, १२४३९२, १२४३९३, १२४३९४, १२४३९५, १२४३९६, १२४३९७, १२४३९८, १२४३९९, १२४४००, १२४४०१, १२४४०२, १२४४०३, १२४४०४, १२४४०५, १२४४०६, १२४४०७, १२४४०८, १२४४०९, १२४४१०, १२४४११, १२४४१२, १२४४१३, १२४४१४, १२४४१५, १२४४१६, १२४४१७, १२४४१८, १२४४१९, १२४४२०, १२४४२१, १२४४२२, १२४४२३, १२४४२४, १२४४२५, १२४४२६, १२४४२७, १२४४२८, १२४४२९, १२४४३०, १२४४३१, १२४४३२, १२४४३३, १२४४३४, १२४४३५, १२४४३६, १२४४३७, १२४४३८, १२४४३९, १२४४४०, १२४४४१, १२४४४२, १२४४४३, १२४४४४, १२४४४५, १२४४४६, १२४४४७, १२४४४८, १२४४४९, १२४४५०, १२४४५१, १२४४५२, १२४४५३, १२४४५४, १२४४५५, १२४४५६, १२४४५७, १२४४५८, १२४४५९, १२४४६०, १२४४६१, १२४४६२, १२४४६३, १२४४६४, १२४४६५, १२४४६६, १२४४६७, १२४४६८, १२४४६९, १२४४७०, १२४४७१, १२४४७२, १२४४७३, १२४४७४, १२४४७५, १२४४७६, १२४४७७, १२४४७८, १२४४७९, १२४४८०, १२४४८१, १२४४८२, १२४४८३, १२४४८४, १२४४८५, १२४४८६, १२४४८७, १२४४८८, १२४४८९, १२४४९०, १२४४९१, १२४४९२, १२४४९३, १२४४९४, १२४४९५, १२४४९६, १२४४९७, १२४४९८, १२४४९९, १२४५००, १२४५०१, १२४५०२, १२४५०३, १२४५०४, १२४५०५, १२४५०६, १२४५०७, १२४५०८, १२४५०९, १२४५१०, १२४५११, १२४५१२, १२४५१३, १२४५१४, १२४५१५, १२४५१६, १२४५१७, १२४५१८, १२४५१९, १२४५२०, १२४५२१, १२४५२२, १२४५२३, १२४५२४, १२४५२५, १२४५२६, १२४५२७, १२४५२८, १२४५२९, १२४५३०, १२४५३१, १२४५३२, १२४५३३, १२४५३४, १२४५३५, १२४५३६, १२४५३७, १२४५३८, १२४५३९, १२४५४०, १२४५४१, १२४५४२, १२४५४३, १२४५४४, १२४५४५, १२४५४६, १२४५४७, १२४५४८, १२४५४९, १२४५५०, १२४५५१, १२४५५२, १२४५५३, १२४५५४, १२४५५५, १२४५५६, १२४५५७, १२४५५८, १२४५५९, १२४५६०, १२४५६१, १२४५६२, १२४५६३, १२४५६४, १२४५६५, १२४५६६, १२४५६७, १२४५६८, १२४५६९, १२४५७०, १२	

सडक विस्तारका नाममा उजाड आर्थिक नगरी

मारमा मुख्य सडक छेउका व्यवसायी

उपेन्द्र यावव

वीरगन्ज, भदौ ४

मुख्य सडक विस्तारका नाममा घर तथा भौतिक संरचना भत्काइएपछि ‘आर्थिक नगरी’का रूपमा परिचित वीरगन्ज सहर अहिले उजाड बनेको छ। सडक डिभिजन कार्यालय हेटौँडाले सटर र भवनहरू भत्काएपछि यहाँको व्यापार-व्यवसाय ठप्प भएको छ।

गण्डक नहर चोकदेखि वीरगन्ज भत्सारसम्मको मुख्य सडकको दुवैतर्फ रहेका सडक तथा कार्यालयहरू भत्काइएका छन्। सडक विस्तारका नाममा भौतिक संरचना भत्काउँदा व्यापार-व्यवसाय अनपेक्षित रूपमा घटेको वीरगन्ज उद्योग वाणिज्य संघका पूर्वअध्यक्ष प्रदीप केडियाले गुनासो गरे। गत वैशाख ६ र ७ गते गण्डक चोकदेखि मितेरी पुलसम्मको मुख्य सडक क्षेत्रको दार्चा-बायाँ २५-३५ मिटर सामाभित्र पर्ने करिब हजारौँ सटर र कार्यालय रहेका घर तथा भवनमा रातारात डोजर चलाउन सुरु गरिएको उनले बताए।

‘चार महिनादेखि मुख्य सडक छेउका भौतिक संरचना भत्काउने काम मात्र भएको छ। खाली गरिएको जग्गामा सडक निर्माण कार्य कहिले पूरा

हुन्छ भन्ने कुनै ठेगान छैन, केडियाले भने। उनका अनुसार बिनामुआब्जा जग्गा लिइएको, घर र कार्यालयहरू भत्काइएको तथा सिदऔँदेखि चल्दै आएको व्यापार-व्यवसाय पूर्ण रूपमा ठप्प पारिएकोले स्थानीय घरधनी र व्यवसायी मारमा परेका छन्।

सटर भत्काउनुअघि ती पसल तथा कार्यालयहरूबाट सात हजारभन्दा बढीले प्रत्यक्ष रोजगारी पाएका थिए। अहिले उनीहरूलाई राखेर तलब दिने अवस्थामेत नरहेको केडियाले बताए। वीरगन्जको ऐतिहासिक, सांस्कृतिक तथा आर्थिक महत्त्वलाई ध्यानमा राखेर विकल्प खोज्नुको साटो बस्ती र संरचना भत्काइएको उनको भनाइ छ। बैंक तथा वित्तीय संस्थाबाट

ऋण लिएर घर बनाएका घरधनीहरू अहिले सडकमा आउने अवस्था बनेको उनले बताए।

यस्तै वीरगन्जको घण्टाघर नजिकै कपडा तथा रेडिमेड पसल सञ्चालन गर्दै आएका श्रवण शर्माले आफ्नो व्यवसाय नै चौपट भएको दुखेसो पोखे। पसलकवल भत्काइएपछि सामान किनमेल गर्न आउने ग्राहकलाई फर्काउनुपरेको र बाँकी कपडा घरमा लगेर राख्नुपरेको उनले बताए। घरमा राखिएका कपडा बिक्री नभए लगानी नै डुब्ने डर रहेको बताउँदै शर्माले सडकछेउका पसलबाट व्यवसाय गर्ने दोकानदारहरू फुटपाथे व्यापारी बन्न बाध्य भएको गुनासो गरे।

मुख्य सडकको पसलकवल

भत्काइएपछि रेल्वे रोड, ३ नम्बर रोड, रानीघाट र आदर्शनगर क्षेत्रमा सटर भाडामा लिन खोज्दा अत्यधिक महँगो शुल्क माग्ने गरिएको शर्माले बताए। ‘सामान्य अवस्थामा प्रतिमहिना पाँच हजार रुपैयाँ भाडा लिने घरधनीहरूले अहिले २५ हजार रुपैयाँ मान्न थालेका छन्, शर्माले भने, ‘नयाँ सटर भाडामा लिन जाँदा धरौटीका नाममा चार लाख रुपैयाँसम्म अग्रिम रकम माग्ने गरिएको छ।

वीरगन्जको सडकलाई राजमार्गको मापदण्डअनुसार विस्तार गर्ने क्रममा पुराना बस्ती, धार्मिक सम्पदा र व्यावसायिक संरचनामा पूर्ण रूपमा क्षति पुगेको व्यवसायीहरूको भनाइ छ।

प्रणाली, वायारिड सामग्री, केवल, कन्डक्टर, आधुनिक रिस्च, एलइडी लाइटिङ, इलेक्ट्रोनिक्स उपकरण, घरेलु विद्युतीय सामग्री, कार्यालय प्रविधि, सञ्चार उपकरण, सूचना प्रविधि तथा वैकल्पिक ऊर्जा प्रणालीलगायत उत्पादन तथा प्रविधि प्रदर्शन गरिनेछ। आयोजकका अनुसार प्रदर्शनीमा ३० हजारभन्दा बढी अवलोकनकर्ता सहभागी हुने अपेक्षा गरिएको छ।

मुक्तिनाथ विकास बैंकको कृषि तथा एसएमई कर्जामा विशेष सुविधा

काठमाडौँ, भदौ ४ (नागरिक)- मुक्तिनाथ विकास बैंक लिमिटेडले चाडपर्वलाई लक्षित गर्दै कृषि तथा साना तथा मझौला उधम (एसएमई) कर्जामा विशेष सुविधा सार्वजनिक गरेको छ। तिज, दशैं, तिहार तथा छठ पर्वका अवसरमा व्यवसाय विस्तार तथा आर्थिक गतिविधिलाई प्रोत्साहन गर्ने उद्देश्यले बैंकले सीमित अवधिकालागि उक्त योजना चलाएको हो।

योजनाअन्तर्गत बैंकले कृषि तथा एसएमई कर्जामा न्यूनतम ०.५० प्रतिशत प्रिमियम दरमा कर्जा उपलब्ध गराउने जनाएको छ। त्यस्तै कर्जा प्रवाहका क्रममा लामे कर्जा प्रशासनिक शुल्कमा २५ प्रतिशत छुट दिने व्यवस्था गरिएको छ। कृषि तथा एसएमई व्यवसाय विस्तार, उधम सञ्चालन, कार्यशील पुँजीलगायत प्रयोजनका लागि आवश्यक कर्जा लिन चाहने ग्राहकले सुविधा पाउने बैंकले जनाएको छ। अलग बैंक तथा वित्तीय संस्थाबाट लिएको कर्जा स्थानान्तरण गर्नसमेत यस्तो कर्जा उपलब्ध हुनेछ। बैंकका अनुसार देशभर रहेका १७६ शाखामार्फत सुविधा लिन सकिनेछ। ग्राहकले नजिकको शाखामा सम्पर्क गरी कर्जाको ब्याजदर, आवश्यक कागजात र अन्य शर्तबारे जानकारी लिन सक्नेछन्।

साओमीले रेडमी १७ सिरिजका स्मार्टफोन सार्वजनिक गर्दै

काठमाडौँ, भदौ ४

(नागरिक)- साओमीले नेपालमा रेडमी १७ सिरिजअन्तर्गत रेडमी १७ र रेडमी १७ ५जी सार्वजनिक गरेको छ। लामो समय चल्ने ब्याट्री, १२० हर्ज फ्रिसे रेटको डिस्प्ले र दैनिक प्रयोगका लागि टिकाउ डिजाइनलाई कम्पनीले सिरिजको मुख्य विशेषता जनाएको छ।

रेडमी १७ मा ७ हजार ५०० एमएच क्षमताको दुलो ब्याट्री दिइएको छ। ४५ वाट

टर्बो चार्जिङले चार्जिङ समय घटाउने कम्पनीको दावी छ। त्यस्तै, २२.५ वाट रिभर्स चार्जिङमार्फत फोनलाई पावर बैंकका रूपमा प्रयोग गरी अर्को उपकरणसमेत चार्ज गर्न सकिनेछ। दुवै फोनमा ६.९ इन्च एचडी डिस्प्ले र १२० हर्ज फ्रिसे रेट छ। रेडमी १७ मा मिडियाटेक हेलियो जी९९-अल्ट्रा प्रोसेसर तथा रेडमी १७ ५ जीमा स्न्यापड्रागन ८ जेन ३ मोबाइल प्लेटफर्म प्रयोग गरिएको छ। दुवैमा हाइपरओएस ३, १२ जीबीसम्मको र्याम सपोर्ट र ५० मेगापिक्सेल एआई डुअल क्यामेरा दिइएको छ। रेडमी १७ चार तथा ६ जी बी न्याम भेरियन्टमा क्रमशः २७ हजार ९९९ र ३३ हजार ९९९ रुपैयाँमा उपलब्ध हुनेछ।

शिवम् सिमेन्टमा अनुबन्धित आयुषले तोडे पुरानो कीर्तिमान

काठमाडौँ, भदौ ४

(नागरिक)- शिवम् सिमेन्टमा अनुबन्धित नेपाली धावक आयुष कुँवरले २०० मिटर दौडमा आफ्नै राष्ट्रिय कीर्तिमान सुधार गर्दै नेपाली एथलेटिक्समा नयाँ उपलब्धि हासिल गरेका छन्। अमेरिकाको लस एन्जलसमा २१.८७ सेकेन्डमा २०० मिटर दूराा गर्दै १९९५ देखि कायम २१.९२ सेकेन्डको कीर्तिमान तोडेका उनले अगस्ट ९, २०२६ मा लन्डनमा भएको प्रतियोगितामा आफ्नै कीर्तिमान सुधार गर्दै २१.६६ सेकेन्डको नयाँ राष्ट्रिय कीर्तिमान कायम गरेका हुन्।

यसअघि उनले ६० मिटर दौडमा रामकृष्ण चौधरीले सन् २००१ मा बनाएको ७.०९ सेकेन्डको कीर्तिमानसमेत ७.०२ सेकेन्डमा तोडेका थिए। उनका यी उपलब्धि विश्व एथलेटिक्सबाट स्वीकृत प्रतियोगितामा हासिल भएका हुन्।

आयुषले सन् २०२३ देखि राष्ट्रिय कीर्तिमान तोड्ने लक्ष्यसहित अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगितामा सहभागिता जनाउँदै आएका छन्। सीमित स्रोतसाधन, चोटपटक र प्रशिक्षणका चुनौतीबिच उनले यो सफलता हासिल गरेका हुन्। सन् २०२५ मा दक्षिण कोरियामा आयोजित एसियाली एथलेटिक्स प्रतियोगिताका क्रममा ह्यामरमिट्ट डचोटका कारण बाहिरिएका उनी पुरुरागमनपछि कीर्तिमान सुधार गर्न सफल भएका हुन्।

पोखरा–नेपालगन्ज रुटमा फेरि उडान हुने

नागरिक संवाददाता

पोखरा, भदौ ४

निजी हवाई कम्पनी बुद्ध एयरले पोखरा-नेपालगन्ज रुटमा पुन उडान सुरु गर्ने भएको छ। यात्रु संख्या कम हुँदा यो रुटमा यसअघि उडान रोकिएको थियो। सातामा तीनदिन उडान सञ्चालन गर्ने तयारी एयरलाइन्सको रहेको छ। भदौ ३१ गतेदेखि यो रुटमा उडान सञ्चालन गर्ने एयरलाइन्सले बताएको छ।

बुद्ध एयरका सूचना अधिकारी दीपेन्द्र कर्णका अनुसार भारतीय पर्यटकको सिजन सुरु हुन थालेको र चाडवाड पनि नजिकिन थालेकोले यो रुटमा पुन उडान सञ्चालन थालिएको हो। उनका अनुसार सुरुवाती चरणमा हरेक आइतबार, बुधवार र शुक्रबार यो रुटमा उडान सञ्चालन हुनेछ। यो रुटमा गत जेठ पहिलो सातादेखि उडान रोकिएको थियो।

‘लामो समयदेखि पोखरा-नेपालगन्ज उडान चलिारहेको थियो। यात्रु अभावले जेठ पहिलो सातादेखि उडान रोकिएको थियो। अब भने यात्रुको माग पनि थपिएको छ’, उनले भने, ‘भारतीय पर्यटकको सिजन पनि हो। घुमघामका लागि आन्तरिक पाहुना पनि यात्रामा थपिन्छन्। त्यसैले भदौ अन्तिमदेखि पुनः उडान गर्न थालिएको हो।’

नेपाल इन्भेष्टमेण्ट मेगा बैंक लिमिटेडको बैंकमा धितो राखेको चल/अचल सम्पत्तिहरु लिलाम बिक्री गर्ने सम्बन्धी ०७ दिने अत्यन्त जरुरी सूचना

(प्रकाशित मिति : २०८३/०४/०४)

यस नेपाल इन्भेष्टमेण्ट मेगा बैंक लि. को तपसिलमा उल्लेखित ऋणीहरूले यस बैंकबाट उपभोग गर्नुभएको कर्जा रकम बैकर्संग गर्नुभएको कर्जा सम्झौता बमोजिम तिनं बुझाउनको लागि यस बैंकबाट पटक पटक मौखिक, लिखित ताकेता गर्दा तथा देहाय बमोजिम विभिन्न मितिमा ऋण, कर्जा चुक्ता गर्न सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गर्दा समेत सम्बन्धित ऋणी तथा जमानीकर्ताहरुले सो को पूर्ण वेवास्ता गरि कर्जा चुक्ता गर्नको हुनाले यो लिलाम सम्बन्धी सूचना प्रकाशित गरिएको छ। **अतः यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ०७ दिनभित्र** उक्त कर्जाको सम्पूर्ण साँवा, व्याज तथा हर्जाना लगायतका अन्य दैदस्तुर समेत तिरी बुझाई कर्जा चुक्ता भुक्तान गर्न गराउनको लागि सम्बन्धित ऋणीलाई यो सूचनाद्वारा जानकारी गराइन्छ। उक्त म्यादभित्र समेत सो कर्जा चुक्ता नभएमा ऋणी सबैलाई अन्य कुनै सूचना नदिई नेपाल राष्ट्र बैंकद्वारा इजाजतपत्र प्राप्त बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरुलाई जारी एक्कित निर्देशन, बमोजिम **कर्जा सूचना केन्द्रको कालोसूचीमा समावेश गरिने व्यहोरा जानकारी गराउँदै** कर्जाको सुरक्षणको रूपमा बैंकलाई धितोबन्धक लेखिदिएका तपसिलमा उल्लेखित सम्पत्ति जे जस्तो अवस्थामा छ सोही अवस्थामा बैंक तथा वित्तीय संस्था सम्बन्धी ऐन, २०७३, बैंक तथा वित्तीय संस्थाको ऋण असुली ऐन, २०५८, बैंकको नियम तथा अन्य प्रचलित कानूनले दिएको अधिकार प्रयोग गरि उल्लेखित बमोजिमको मिति, समय र स्थानमा **गोथ शिलबन्दी बोलपत्रको माध्यमबाट** लिलाम बिक्री गरिने भएकाले सो सम्पत्ति खरिद गरि लिन ईच्छुक महानुभावहरुको जानकारीको लागि समेत यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ। उक्त दिन उपस्थित हुन सम्बन्धित ऋणी, सुरक्षण धनी, ईच्छुक खरिदकर्ता तथा सम्बन्धित सबैमा अनुरोध छ। कुनै कारणवश तपसिलमा उल्लेखित सम्पत्ति लिलाम बिक्री नभएमा सो सम्पत्ति अन्य व्यवस्था गरी बेचबिखन गर्नसक्ने वा प्रचलित कानून बमोजिम बैंकले सकार गरी लिनसक्ने र उक्त सम्पत्तिबाट बैंकको सम्पूर्ण बक्यौता रकम असुल उपर नभएमा प्रचलित कानून बमोजिम असुल उपर गर्न आवश्यक कारवाही अघि बढाईने व्यहोरा समेत जानकारी गराइन्छ।

बोलपत्र पेश गर्ने अन्तिम मिति २०८३/०४/११	तपसिल	बोलपत्र खोलिने मिति २०८३/०४/१५ दिउँसो ३ बजे
क्र.सं.	ऋणी/प्रोप्राइटर/शेयरखलि/संचालक/साफेदार/जमानीकर्ताको नाम ठेगाना/विवरण	धितो सुरक्षणमा रहेको चल/अचल सम्पत्तिहरुको विवरण
	ऋणी : सूर्य कन्दुप्रसाद फर्मा प्रा.लि. (विविध कर्जा), दर्ता नं. १३७०४३/०७२/०७३, ठेगाना : विरेन्द्रनगर न.पा. ६, सुर्खेत, ऋण प्रवाह गर्ने शाखा : कमलादी शेयरधनी/व्यक्तिगत जमानीकर्ताहरु : १. सूर्य बहादुर खड्का-शेयरधनी/जमानीकर्ता (ना.प्र.नं. ६०१, मिति २०३८/०४/३१ मा जि.प्र.का. बैलखवाट जारी भएको) बाडू : शंख बहादुर खड्का, बाजे : गोपी चन्द खड्का १. सन्दीप खड्का-शेयरधनी/जमानीकर्ता (ना.प्र.नं. ६४१०१७/१०८००७, मिति २०६८/०६/१२ मा जि.प्र.का. सुर्खेतबाट जारी भएको) बाबू : सूर्य बहादुर खड्का, बाजे : शंख बहादुर खड्का ३. यसोबा खड्का-जमानीकर्ता (ना.प्र.नं. २०२४३, मिति २०४०/१०/१० मा जि.प्र.का. सुर्खेतबाट जारी भएको), पति : सूर्य बहादुर खड्का, ससुरा : शंख बहादुर खड्का ४. दिनुजा खड्का-जमानीकर्ता (ना.प्र.नं. ७२०४३, मिति २०६२/०२/३० मा जि.प्र.का. सुर्खेतबाट जारी भएको), बाबु : सूर्य बहादुर खड्का बाजे : शंख बहादुर खड्का	दिनुजा खड्काको नाममा काठमाडौँ जिल्ला मालपोत कार्यालय डिल्लीबजार, काठमाडौँमा दर्ता कायम रहेको काठमाडौँ जिल्ला, का.म.न.पा. वडा नं. ४ स्थित कि.नं. २९० (०-४-०-१ रोपनी), कि.नं. ३०४ (०-०-०-३ रोपनी), कि.नं. ३१७ (०-०-२-० रोपनी) र कि.नं. ३३० (०-१-०-० रोपनी) क्षेत्रफल भएका घर/जग्गाहरु तथा उक्त घर/जग्गाहरुले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगपात समेत। नोट : बोलपत्र खोलिने स्थान : प्रधान कार्यालय लाजिम्पाट/राईजिङ्ग मल, कमलादी
	ऋणी : एभरेष्ट आउट वेयर इण्डस्ट्रिज प्रा.लि. (विविध कर्जा) दर्ता नं. १२०५८१/०७०/०७१, ठेगाना : का.म.न.पा. वडा नं. २९, ठमेल, काठमाडौँ, ऋण प्रवाह गर्ने शाखा : कमलादी शेयरधनी/व्यक्तिगत जमानीकर्ताहरु : १. कृष्णहरी धिमिरे-शेयरधनी/जमानीकर्ता (ना.प्र.नं. १९३४८१ ज.स. ७१०२३, मिति २०४४/१२/०४ मा जि.प्र.का. सर्लाहीबाट जारी भएको) २. बाबु : मोहन प्रसाद धिमिरे, बाजे : चन्द्र प्रसाद धिमिरे २. शौरभ धिमिरे-शेयरधनी/जमानीकर्ता (ना.प्र.नं. २७१०६०/११२६९४, मिति २०७०/०१/२२ मा जि.प्र.का. काठमाडौँबाट जारी भएको) बाबू : कृष्णहरी धिमिरे, बाजे : मोहन प्रसाद धिमिरे ३. कमला कुमारी तिमलसीना-जमानीकर्ता (ना.प्र.नं. ३७/१५८८२३१८, मिति २०४४/१०/२३ मा जि.प्र.का. पर्साबाट जारी भएको) पति : कृष्णहरी धिमिरे, ससुरा : मोहन प्रसाद धिमिरे	कमला कुमारी तिमलसीनाको नाममा काठमाडौँ जिल्ला मालपोत कार्यालय डिल्लीबजार, काठमाडौँमा दर्ता कायम रहेको काठमाडौँ जिल्ला, का.म.न.पा. वडा नं. २९ स्थित कि.नं. २४४४ (८६.६० ब.मि.) र कि.नं. २४४४ (४९.७१ ब.मि.) क्षेत्रफल भएका जग्गाहरु तथा उक्त जग्गाहरुले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलिगपात समेत। नोट : बोलपत्र खोलिने स्थान : प्रधान कार्यालय लाजिम्पाट/राईजिङ्ग मल, कमलादी

धितो लेखिदिने तथा व्यक्तिगत जमानी दिनेलाई सूचना :

उपरोक्त व्यहोरा अवगतार्थ अनुरोध गर्दै प्रकाशित सूचनाको म्यादभित्र शिघ्र कर्जा भुक्तानी गरी/गराई आफ्नो सम्पत्तिको उचित संरक्षण गर्नुहुन समेत यसै सूचनाबाट अनुरोध गरिएको छ। तोकिएको दिन धितो लिलाम बिक्रीको कार्य हुने भएकोले लिलाम हुँदाका दिन लिलामबाट कायम हुने धितो मूल्य घटी वा बढी हुने प्रक्रियामा समेत धितो धनीहरुलाई उपस्थित हुन सूचित गरिएको छ। धितो लेखिदिएको सम्पत्ति लिलाम बिक्री गरि वा बैंक आफैले सकार गर्दा समेत साविकमा बैंकबाट भएको मुल्याङ्कन भन्दा कम मूल्यमा लिलाम बिक्री भएमा वा बैंक आफैले सकार गरिलिएमा पछि मेरो/हाम्रो सम्पत्तिको उचित मूल्य प्राप्त नभई कम मूल्यमा लिलाम बिक्री भयो वा बैंक आफैले सकार गरिलियो भनी कहि कतै उजुर वाजुर गर्न पाउनुहुनेछैन। साथै धितो लिलाम बिक्री सम्बन्धि अन्य शर्तहरु बोलपत्र फाराममा उल्लेख भए बमोजिम हुनेछन्।

नोट :

क) बोलपत्र फारम यस बैंकको कर्जा असुली विभाग राईजिङ्ग मल कमलादी काठमाडौँ वा बैंकको सम्बन्धित शाखाबाट दस्तुर रु. १०००/- तिरी लिन सकिनेछ।

ख) बोलपत्रदाताको बोलपत्र स्वीकृत भएमा सो को जानकारी सम्बन्धित बोलपत्रदातालाई बोलपत्रमा उल्लेखित ठेगानामा लिखित रूपमा पठाईनेछ। सो सूचना प्राप्त भए पश्चात स्वीकृत बोलपत्रदाताले बैंकले तोकेको दिन भित्र कबोल गरेको सम्पूर्ण रकम (धरौटी बापत जम्मा गरेको रकम घटाई बाँकी) तोकिएको खातामा जम्मा गर्नुपर्नेछ। साथै उक्त समय भित्र कबुल गरेको रकम मध्ये धरौटी राखेको रकम घटाई बाँकी रकम दाखिला नगरेमा/गर्न नसकेमा धरौटी बापत राखिएको रकम बैंकले जफत गर्न सक्नेछ।

ग) उल्लेखित सम्पत्तिहरुमध्ये अचल सम्पत्तिको हकमा सम्बन्धित निकायमा हालसम्मको तिनं बाँकी अचल सम्पत्ति (घर-जग्गा) कर, राजस्व, मालपोत, अचल सम्पत्ति नामसारी बापत तिर्नुपर्ने रजिष्ट्रेशन दस्तुर तथा पूँजीगत लाभकर लगायतका सम्पूर्ण राजस्व, कर एवं खर्च तथा सबारी साधनको हकमा सम्बन्धित निकायमा हालसम्म तिनं बाँकी सबारी साधन कर, प्रदुपण कर, राजस्व, सबारी साधन नामसारी बापत तिर्नु पर्ने नामसारी दस्तुर लगायतका सम्पूर्ण राजस्व एवं सरकारी कार्यालयमा लाग्ने सम्पूर्ण खर्च/दस्तुर बोलपत्रदाता स्वयंले व्यहोर्नु पर्नेछ।

घ) कुनै अड्डा, अदालत वा सर्वेधानिक निकायबाट लिलाम सम्बन्धी कार्य रोकका वा वदर गर्ने आदेश भएमा लिलाम रोकका वा वदर हुनेछ। त्यस्तो अवस्थामा बोलपत्रदाताले धरौटी बापत जम्मा गरेको रकम फिर्ता दिईनेछ, तर सो मा कुनै व्याज प्रदान गरिने छैन।

ड) बोलपत्र फाराममा उल्लेखित शर्तहरु समेत लिलामी कार्यको लागि नि: शर्त लागु हुनेछ।

